

PRAVNI LIJEKOVI U UPRAVNOM POSTUPKU

Atlagović, Bogdana

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Polytechnic in Pozega / Veleučilište u Požegi**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:112:067609>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-26**

VELEUČILIŠTE U POŽEGI
STUDIA SUPERIORA POSEGANA

Repository / Repozitorij:

[Repository of Polytechnic in Pozega - Polytechnic in Pozega Graduate Thesis Repository](#)

zir.nsk.hr

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

STUDENT: Bogdana Atlagović MBS: 7121

PRAVNI LIJEKOVI U UPRAVNOM POSTUPKU

ZAVRŠNI RAD

Požega, rujan 2020. godine

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

DRUŠTVENI ODJEL

PREDDIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ UPRAVNI STUDIJ

PRAVNI LIJEKOVI U UPRAVNOM POSTUPKU

ZAVRŠNI RAD

IZ KOLEGIJA UPRAVNO POSTUPOVNO PRAVO I

MENTOR: dr.sc. Marijeta Vitez Pandžić

STUDENT: Bogdana Atlagović

Matični broj studenta: 7121

Požega, rujan 2020. godine

SAŽETAK

Predmet ovog rada su pravni lijekovi u upravnom postupku. Dije se na redovne i izvanredne. Od redovnih pravnih lijekova ističe se žalba kao univerzalni i devolutivni pravni lijek protiv prvostupanjskih odluka javnopravnog tijela te prigovor protiv postupanja javnopravnih tijela kada se ne donosi rješenje kao upravni akt, koji se može izjaviti samo u zakonom propisanim slučajevima. Izvanredni pravni lijekovi izjavljuju se protiv onih odluka u postupku protiv kojih nije moguće izjaviti žalbu niti pokrenuti upravni spor, a razlozi njihova podnošenja taksativno se navode u zakonu. To su: obnova postupka, oglašivanje rješenja ništavim, poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja i ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo. Cilj ovog rada je analizirati pravne lijekove te konkretnim primjerima ukazati na načine ostvarivanja i zaštite subjektivnih prava stranaka, kao i javnog interesa, kroz korištenje pravnih lijekova u upravnom postupku. Pravilnom primjenom pravnih lijekova omogućava se adekvatna zaštita prava i pravnih interesa stranaka u postupku, čime se ujedno osigurava pravilno i zakonito donošenje odluka tijela javne vlasti.

Ključne riječi: pravni lijekovi, redovni pravni lijekovi, izvanredni pravni lijekovi, žalba

SUMMARY

The subject of this work are legal remedies in administrative procedure. They are divided into regular and extraordinary. Of the regular ones stands out appeal as a universal and devolutive legal remedy against first instance decisions of public bodies and objection against actions of public bodies when no decision is made as an administrative act. The objection is a legal remedy which may be declared only in cases prescribed by law. Extraordinary legal remedies are declared against those decisions in the procedure against which it is not possible to file an appeal or initiate an administrative dispute. The reasons for their submission are exhaustively stated in the law. They are: renewal of the procedure, annulment of the decision, annulment and revocation of the illegal decision and revocation of the legal decision by which the party acquired a right. The aim of this paper is to analyze legal remedies and indicate with concrete examples the ways of realization and protection subjective rights of the parties as well as the public interest through the use of remedies in administrative proceedings. Proper application of legal remedies enables adequate protection of the rights and legal interests of the parties to the proceedings, which also ensures the correct and legal decision-making of public authorities.

Key words: legal remedies, ordinary legal remedies, extraordinary legal remedies, appeal

SADRŽAJ:

1. UVOD.....	1
2. UPRAVNI POSTUPAK.....	2
3. PRAVNI LIJEKOVI U UPRAVNOM POSTUPKU.....	4
4. REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI.....	6
4.1. Žalba.....	6
4.1.1. Postupanje i ovlasti prvostupanjskog tijela u povodu žalbe.....	11
4.1.2. Postupanje i ovlasti drugostupanjskog tijela u povodu žalbe.....	12
4.2. Prigovor.....	14
5. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI.....	17
5.1. Obnova postupka.....	17
5.2. Oglašivanje rješenja ništavim.....	24
5.3. Poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja.....	26
5.4. Ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo.....	28
6. ZAKLJUČAK.....	30
7. LITERATURA.....	32
8. PRILOZI.....	34

1. UVOD

Cilj ovog rada je analizirati pravne lijekove u upravnom postupku te koristeći praktične primjere objasniti njihovu primjenu i ulogu u zaštiti subjektivnih prava građana i javnog interesa. U prvom dijelu rada ukratko se opisuje što je upravni postupak i upravna stvar kako je to propisano Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09). Zatim, navode se načini pokretanja i nadležnost za vođenje upravnog postupka od strane tijela državne uprave, drugih državnih tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnih osoba koje imaju javne ovlasti. Potom će se navesti način okončanja upravnog postupka, odnosno donošenje i izgled rješenja, koje predstavlja cilj upravnog postupka. Također, ukratko se navode načela na kojima se temelji upravni postupak, među kojima je i pravo stranke na pravni lijek.

U sljedećem poglavlju bit će riječi o pravnim lijekovima općenito te će se vidjeti kako su oni nezaobilazni i sastavni dio svakog pravnog sustava. U upravnom postupku pravni lijekovi dijele se na redovne i izvanredne. Među redovne pravne lijekove ubrajaju se žalba i prigovor. U nastavku rada detaljnije će se razraditi žalba kao univerzalni pravni lijek na koji stranka ima pravo u svakom slučaju protiv prvostupanjskih odluka javnopravnog tijela ako zakonom nije isključena, zatim razlozi, sadržaj i rok za izjavljivanje žalbe te postupanje prvostupanjskog tijela i drugostupanjskog tijela po žalbi. Ovdje će u radu biti upotrijebljeno Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, primjer žalbe stranke te kako je riješeno o žalbi. Glede prigovora, kojega kao novinu uvodi novi Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09), navest će se primjer Rješenja o prigovoru Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti.

Nadalje, u sljedećem poglavlju bit će riječi o izvanrednim pravnim lijekovima. Izvanredni pravni lijekovi su obnova postupka, oglašivanje rješenja ništavim, poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja te ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo. Obnova postupka kao izvanredni pravni lijek ima važnu ulogu u upravnom postupku, a razlozi za obnovu postupka bit će objašnjeni u posebnim točkama ovog poglavlja. Također, u posebnim točkama svakog pojedinog izvanrednog pravnog lijeka navodit će se razlozi za njihovo podnošenje. Kao i redovni, svi izvanredni pravni lijekovi bit će potkrijepljeni priloženim primjerima navedenim na kraju ovog rada te će se kroz rješenja donesena povodom izvanrednih pravnih lijekova vidjeti njihova uloga u zaštiti javnog interesa i ostvarivanju subjektivnih prava građana.

2. UPRAVNI POSTUPAK

Upravni postupak uređen je Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09). Borković (2002) definira upravni postupak kao „skup pravnih pravila kojima se propisuje način postupanja javne uprave, kada primjenom materijalnih propisa na konkretan društveni odnos u upravnoj stvari odlučuje o pravima, obvezama ili pravnim interesima određenih subjekata“ (Borković, 2002:365). Upravnu stvar definira Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) kao svaku stvar u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe te drugih stranaka, a neposredno primjenjujući zakone i druge propise kao i opće akte kojima se uređuje pojedino upravno područje. Upravnom stvari smatra se također i “svaka stvar koja je zakonom određena kao upravna stvar” (Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09: čl.2). Time je dana prva zakonska definicija upravne stvari, koja ju ne određuje univerzalno već ostavlja upravnosudskoj praksi odrediti radi li se u konkretnom slučaju o upravnoj stvari. Tako u situaciji kada se ne može razlučiti radi li se o upravnoj stvari u konkretnom slučaju ili ne odluku donose upravni sudovi ili Ustavni sud. Upravna stvar, kao bitan element upravnog postupka nema jednoznačno određenje te je potrebno pravilno razlučiti radi li se u određenom slučaju o upravnoj ili stvari neke druge prirode (kaznenoj, prekršajnoj, imovinskoj stvari...) što je, smatra Đerđa (2010) osnovna pretpostavka pravilnog postupanja u upravnom postupku. Odredbe Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) primjenjuju se na postupanje i rješavanje u svim upravnim stvarima, no istodobno Zakon predviđa i okolnost da se pojedina postupovna pitanja u pojedinim upravnim područjima, reguliranim posebnim propisima, urede na drukčiji način (Ljubanović, 2010).

Za vođenje upravnog postupka te donošenje odluka u istome stvarno su nadležna javnopravna tijela. Radi se o subjektima koji su dužni postupati po Zakonu o općem upravnom postupku (NN 47/09) „kad u okviru svojeg djelokruga utvrđenog na temelju zakona postupaju i rješavaju u upravnim stvarima“ (Đerđa et al., 2010:28). To su tijela državne uprave (ministarstva i državne upravne organizacije), druga državna tijela (Hrvatski sabor, predsjednik Republike, Vlada Republike Hrvatske...), tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (predstavnička tijela, izvršna tijela i njihova upravna tijela) te pravne osobe koje imaju javne ovlasti (javne ustanove, trgovačka društva, udruge, pravne osobe *sui generis*). Upravni postupak može biti pokrenut po službenoj dužnosti, na zahtjev stranke ili javnom objavom. Po službenoj dužnosti postupak se smatra pokrenutim poduzimanjem prve postupovne radnje službene osobe u tijelu koje vodi postupak, dok se postupak na zahtjev

stranke smatra pokrenutim predajom urednog zahtjeva javnopravnom tijelu. Odlučivanje u upravnom postupku, kao posljednja faza prvostupanjskog upravnog postupka, „podrazumijeva primjenu materijalnog propisa na utvrđeno konkretno činjenično stanje“ (Đerđa, 2010:211). Tako se upravni postupak okončava, u pravilu, donošenjem rješenja o upravnoj stvari. “Rješenje je upravni akt kojim se u slučajevima predviđenim u pravnoj normi, od strane državnih tijela ili pravnih osoba s javnim ovlastima na autoritativan i jednostran način odlučuje o pravima i obvezama pojedinih subjekata u konkretnoj upravnoj stvari” (Borković, 2002:362). Donošenjem rješenja ostvaruje se cilj upravnog postupka te se njime zahtjev stranke usvaja (pozitivno rješenje za stranku, kojim se stranci priznaje neko pravo) ili odbija (negativno rješenje za stranku, kojim se stranci uskraćuje korištenje nekog prava ili nameće obveza). Rješenje u upravnom postupku sastoji se od zakonom propisanih dijelova. Tako Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisuje da rješenje mora imati: zaglavlje, uvod, izreku, obrazloženje, uputu o pravnom lijeku, potpis službene osobe u javnopravnom tijelu te otisak službenog pečata javnopravnog tijela. Za ovaj rad od značaja je onaj dio rješenja koji se odnosi na uputu o pravnom lijeku. Uputa o pravnom lijeku dio je rješenja koji sadrži obavijest stranci o tome koje pravne radnje i u kojem roku nakon donošenja rješenja stranka može poduzeti. Iz te upute, dakle, stranka saznaje može li protiv rješenja izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor te u kojem roku. Osim donošenjem rješenja, postoje i drugi načini okončanja upravnog postupka, a to su slučajevi nagodbe ili obustave upravnog postupka.

Upravni postupak temelji se na načelima na koja se poziva Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) a to su: načelo zakonitosti, načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa, načelo pomoći neukoj stranci, načelo utvrđivanja materijalne istine, načelo samostalnosti i slobodne ocjene dokaza, načelo učinkovitosti i ekonomičnosti, načelo pristupa podacima i zaštite podataka, načelo zaštite stečenih prava stranaka, načelo službene uporabe jezika i pisma te pravo stranke na pravni lijek.

3. PRAVNI LIJEKOVI U UPRAVNOM POSTUPKU

Radi zaštite prava i interesa stranaka u upravnim postupcima, zaštite javnog interesa te pravilne primjene materijalnih propisa u rješavanju upravne stvari, postoje načela kojima je upravni postupak uvjetovan. Ona se prožimaju od pokretanja pa sve do donošenja rješenja, a očituju se obvezom njihova pridržavanja te čine osnovu cjelokupnog upravnog postupka. Među njima važno mjesto zauzima i pravo stranke na pravni lijek. Ovo načelo odnosi se na upravni postupak kao i na ostale postupke, a jamči se člankom 18. Ustava Republike Hrvatske (NN 85/10 - pročišćeni tekst, 05/14) gdje se navodi kao pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja ili pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom, koje se može isključiti samo iznimno zakonom te ako je osigurana druga pravna zaštita. Također i člankom 12. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisuje se kao načelo pravo stranke na pravni lijek. Ono se očituje kroz tri prava, a to su: pravo na žalbu protiv prvostupanjske odluke ili pravo na žalbu u slučaju tzv. šutnje uprave, kada javnopravno tijelo nije u propisanom roku riješilo o upravnoj stvari, ako zakonom nije drukčije propisano, zatim, pravo stranke na prigovor protiv upravnog ugovora ili drugog postupanja javnopravnog tijela ili pružatelja javnih usluga te pravo stranke na pokretanje upravnog spora protiv drugostupanjske odluke kao i protiv prvostupanjske odluke protiv koje nije dopuštena žalba. Međutim, pokretanje upravnog spora tužbom nije u opsegu upravnog postupka te se ne razmatra u ovom radu.

Pravne lijekove može se definirati kao “izjave volje kojom ovlaštenik od nadležnog tijela višega stupnja traži ispitivanje zakonitosti akta koji je donijelo niže tijelo” (<http://www.enciklopedija.hr> 13.5.2020.). Pravni lijekovi sastavni su dio svakog pravnog sustava gdje imaju nezaobilazno mjesto, a omogućavaju ispravljanje eventualnih namjernih ili nenamjernih pogrešaka u radu javnih službenika ili stranaka u postupku. Pravne lijekove, dakle, može se podijeliti na redovne i izvanredne. Redovni pravni lijekovi u upravnom postupku su već navedena žalba i prigovor, a upotrebljavaju se protiv onih odluka u upravnom postupku koje nisu postale pravomoćne. Pravomoćnim odlukama, u smislu članka 13. Zakona o općem upravnom postupku (NN, 47/09) smatraju se one odluke javnopravnih tijela protiv kojih se ne može izjaviti žalba niti pokrenuti upravni spor. Izvanredni pravni lijekovi upotrebljavaju se kao pravna sredstva protiv pravomoćnih odluka, ali i onih odluka u upravnom postupku protiv kojih više nije moguće izjaviti žalbu kao redovni pravni lijek, bilo da je žalba nedopuštena ili je istekao rok za žalbu, a žalba nije izjavljena. Takve odluke koje se nalaze u trenutku u kojem se protiv njih više ne može iskoristiti žalba kao redovni pravni

lijek u upravnom postupku, nazivaju se konačnima. Konačnost kao institut je, smatra Šikić (2019), neopravdano izuzeta iz pravne regulacije. Među izvanredne pravne lijekove ubrajaju se obnova postupka, oglašivanje rješenja ništavim, poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja te ukidanje zakonitog rješenja. U nastavku slijedi detaljnije o redovnim i izvanrednim pravnim lijekovima.

4. REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

4.1. Žalba

Žalba kao redovni pravni lijek ima iznimno važnu ulogu u upravnom postupku jer pruža određenoj stranci i drugim ovlaštenim osobama mogućnost zaštite svojih prava i pravnih interesa ukoliko smatra da su joj isti povrijeđeni. Izjavljivanjem žalbe protiv prvostupanjskog rješenja stranka pokreće pred drugostupanjskim tijelom postupak ocjene zakonitosti i pravilnosti prvostupanjskog rješenja i rada onog javnopravnog tijela koje je o njezinim pravima i interesima odlučivalo u prvom stupnju (Babac, 1998). Podnošenjem žalbe omogućava se odlučivanje o upravnoj stvari na dvije razine te tako pored prvostupanjskog tijela odlučuje i drugostupanjsko tijelo. Time se omogućava “ispravljanje eventualnih pogrešaka u donošenju prvostupanjskog rješenja, a čime se osigurava jača zaštita prava i pravnih interesa stranke i drugih osoba o čijim se pravima i pravnim interesima odlučuje prvostupanjskim rješenjem, kao i jača zaštita javnog interesa” (Đerđa, 2010:240). Žalba je devolutivni pravni lijek, što žalbu razlikuje od drugih pravnih sredstava u upravnom postupku. Devolutivnost znači da je postupanje prvostupanjskog tijela pod nadzorom hijerarhijski višeg, dakle, drugostupanjskog tijela te da stranka podnošenjem žalbe pokreće nadzor zakonitosti i pravilnosti prvostupanjskog rješenja. U primjeru koji se prilaže za potrebe ovog rada (Prilog 1) uložena je žalba na rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Područne službe u Zagrebu, a o žalbi rješava Središnja služba Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kao drugostupanjsko tijelo. Upravni postupak u kojemu je doneseno rješenje o dječjem doplatku pokrenut je na zahtjev stranke.

Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) nalaže da se žalba može izjaviti samo protiv prvostupanjskog rješenja (ne i zaključka) u svakom slučaju kada nije zakonom isključena. Žalba na rješenje Područne službe Zavoda za mirovinsko osiguranje je u konkretnom slučaju dopuštena te je u uputi o pravnom lijeku sadržana obavijest stranci kako žalbu može podnijeti Središnjoj službi Zavoda za mirovinsko osiguranje u roku od 15 dana (Prilog 1). Samo se zakonom, ne i podzakonskim aktom, može isključiti pravo na žalbu. Također, žalba može biti izjavljena i protiv odluke koja oblikom i sadržajem ne predstavlja rješenje, ali se po njezinoj pravnoj prirodi može razlučiti da se radi o odluci o upravnoj stvari. Osim prvostupanjskog rješenja, predmet žalbe može biti i tzv. šutnja uprave, odnosno slučaj kada nadležno tijelo u propisanom roku nije odlučilo o upravnoj stvari te dostavilo rješenje stranci, kako je propisano člankom 101. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09).

Pravo na žalbu postupovno je pravo koje kao takvo pripada strankama u upravnom postupku. Onaj tko izjavljuje žalbu mora imati stranačku legitimaciju, odnosno prvostupanjsko rješenje radi kojega se podnosi žalba mora imati pravni učinak na njezina prava, obveze ili pravne interese. Izjaviti žalbu može pravna ili fizička osoba i to ona na zahtjev koje je pokrenut postupak (aktivna stranka), stranka protiv koje se vodi postupak (pasivna stranka) te stranka koja ima pravo sudjelovati u postupku radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa, odnosno kojoj je naknadno priznat položaj stranke (Zakon o općem upravnom postupku, NN 47/09: čl.53.). Stranka u upravnom postupku, a time i podnositelj žalbe, može biti i tijelo državne uprave, drugo državno tijelo te tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kao i skupina osoba povezanih zajedničkim interesom (Stipić i Jagić, 2015). Državni odvjetnik, smatra Đerđa (2010) može podnijeti žalbu protiv rješenja kojim je povrijeđen zakon, u korist pojedinca ili pravne osobe, a na štetu društvene zajednice, bez obzira što ga aktualni Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) na to izričito ne ovlašćuje, ali samo onda kada je posebnim zakonom ovlašten na to.

Mogućnost odricanja od prava na žalbu predstavlja novinu u upravnom postupku s obzirom na prethodni Zakon o općem upravnom postupku. Stranka se tako može odreći od prava na žalbu u ograničenom vremenskom razdoblju koje počinje od primitka prvostupanjskog rješenja, odnosno dana dostave stranci pa sve do isteka roka u kojemu je moguće izjaviti žalbu. Da bi takvo odricanje bilo pravno valjano mora biti učinjeno u pisanom obliku, kao podnesak upućen javnopravnom tijelu ili usmeno na zapisnik. U višestranačkim stvarima takvo odricanje od prava na žalbu mora biti učinjeno od strane svih stranaka kako bi imalo pravni učinak. Pored odricanja od prava na žalbu stranka koja je već izjavila žalbu ima pravo na odustanak od žalbe, također pisanim putem ili usmeno na zapisnik i to do trenutka otpreme rješenja o žalbi. Trenutak otpreme rješenja o žalbi, smatra Turčić (2012), bio bi trenutak zaključivanja otpremnih knjiga sukladno članku 61. Uredbe o uredskom poslovanju (NN 7/09). Ako stranka odustane od žalbe postupak u povodu žalbe se obustavlja i o tome se donosi rješenje. Odricanje od prava na žalbu kao i odustanak od već izjavljene žalbe ne mogu se opozvati te trajno obvezuju stranke, kako je propisano člankom 106. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Oba instituta egzistiraju u službi ekonomičnosti i ubrzavanja nastupanja pravomoćnosti rješenja.

Predmet žalbenog postupka je nadzor formalne i materijalne zakonitosti prvostupanjskog rješenja, odnosno nadzor "pravilnosti postupanja i primjene materijalnih propisa na temelju kojih je riješena upravna stvar"(Đerđa, 2010:247). U žalbenom postupku ispituje se tako

zakonitost osporenog rješenja, a ako je rješenje doneseno po slobodnoj ocjeni ispituje se i svrhovitost takvog rješenja. Dakle, razlozi izjavljivanja žalbe mogu biti nenadležnost javnopravnog tijela, povreda materijalnog prava, bitna povreda upravnog postupanja koje može utjecati na rješenje upravne stvari te pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ili da je iz pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja izveden pogrešan zaključak. Iz priloženog primjera (Prilog 2) može se vidjeti da je stranka podnijela žalbu upravo iz razloga pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U konkretnom slučaju, naime, u provedenom postupku vještačenja o vrsti i stupnju oštećenja zdravlja djeteta stranke, utvrđeno je da dijete korisnika ima drugi stupanj invaliditeta te da sukladno tome korisnik, odnosno stranka nema za dijete pravo na doplatak utvrđen u svoti određenoj za djecu s oštećenjem zdravlja (Prilog 1). Stranka smatra da joj to pravo pripada jer se radi o težem oštećenju zdravlja što detaljno obrazlaže u žalbi.

Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisuje i sadržaj i rok za izjavljivanje žalbe. Žalba je podnesak te kao takva mora sadržavati sve što sadrži podnesak. U žalbi je potrebno navesti naziv javnopravnog tijela koje je donijelo rješenje, rješenje koje se osporava te razloge osporavanja takvog rješenja, a potreban je i potpis stranke koja podnosi žalbu. Također, preporučljivo je u žalbi navesti zahtjeve u svezi s prvostupanjskim rješenjem, no to nije obavezno kao niti obrazlaganje žalbe. Međutim, svrhovito je, smatra Đerđa (2010) žalbu uvijek obrazložiti jer tada ima veće izgleda za usvajanje od strane prvostupanjskog tijela. Ukoliko stranka sazna za nove činjenice i dokaze i želi ih navesti u žalbi, takvu žalbu je potrebno obrazložiti i navesti razloge zbog kojih konkretne činjenice i dokazi nisu bili navedeni tijekom prvostupanjskog postupka. U protivnom takvu žalbu se smatra nepotpunom, a stranku je moguće pozvati da ju u primjerenom roku upotpuni ukoliko se smatra da bi te činjenice i dokazi mogli dovesti do drukčijeg rješenja. Ukoliko ne dođe do upotpunjavanja takve žalbe, navedene nove činjenice i dokazi ne smiju se uzeti u obzir. Nadopuniti žalbu novim činjenicama i dokazima stranka može samo u vremenu do isteka roka za žalbu. Novim činjenicama i dokazima sudska praksa smatra samo one činjenice i dokaze koji su postojali tijekom prvostupanjskog postupka te do donošenja rješenja koje se osporava. Činjenice i dokazi nastali nakon donošenja navedenog rješenja ne smatraju se novima u tom smislu. U primjeru koji se prilaže ovom radu (Prilog 2) vidljivo je da je stranka u podnesenoj žalbi obrazložila razloge zbog kojih smatra da ostvaruje pravo na doplatak u svoti određenoj za dijete s oštećenjem zdravlja, navodeći pri tome i otegotnu okolnost da ima više djece s istim ili sličnim poteškoćama, ali lakšeg stupnja nego dijete za koje traži uvećani iznos doplatka.

Opći rok za izjavljivanje žalbe propisan Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) je 15 dana od dana dostave rješenja stranci. Iz primjera je također vidljivo da je stranka podnijela pravodobnu žalbu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja stranci (Prilog 3). Međutim, posebnim zakonima kojima se uređuju posebna upravna područja moguće je propisati i duži rok od 15 dana, ali ne i kraći, čime se štiti stranke od neopravdanog skraćivanja rokova. Taj rok je jedinstven i obvezuje sve ovlaštenike prava na žalbu, a računa se od dana dostave rješenja za svaku stranku zasebno, a kao početak računanja uzima se prvi sljedeći dan. Isto vrijedi i za rješenje doneseno u obliku zabilješke u spisu, kao i rješenje doneseno usmeno, ukoliko stranka nije zahtijevala rješenje u pisanom obliku. Taj rok je prekluzivan, što znači da nakon njegova proteka stranka gubi pravo na izjavljivanje žalbe. Ako bi pak stranka propustila rok za žalbu iz opravdanih razloga, može tražiti povrat u prijašnje stanje pod uvjetima određenim člankom 82. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Kod izjavljivanja žalbe zbog šutnje uprave važno je naglasiti da se ona ne može izjaviti prije isteka roka koji je propisan zakonom za donošenje prvostupanjskog rješenja, a s obzirom da Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) ne propisuje krajnji rok za žalbu, žalba se zbog šutnje uprave, zaključuje Đerđa (2010) može izjaviti sve dok nadležno prvostupanjsko tijelo ne donese rješenje i dostavi stranci. Obavijest stranci o roku za podnošenje žalbe sadržana je u uputi o pravnom lijeku. Uputa o pravnom lijeku, kao dio rješenja, obavještava stranku o tome može li protiv rješenja izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor. Ukoliko dođe do pogreške u uputi o pravnom lijeku, bilo da je službena osoba u javnopravnom tijelu navela pogrešan pravni lijek, bilo da je naveden pogrešan rok za njegovo izjavljivanje, stranka može postupiti po važećim propisima ili po pogrešno danoj uputi, ali pri tome ne može niti smije imati štetnih posljedica, propisano je člankom 111. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Ako uputa o pravnom lijeku izostane ili je nepotpuna, stranka također može postupiti po važećim propisima, ali i tražiti od donositelja rješenja dopunu rješenja u dijelu koji se tiče upute o pravnom lijeku, a od dana dostave takvog dopunjenog rješenja počeo bi teći rok za žalbu. Uputa o pravnom lijeku iz prvostupanjskog rješenja (Prilog 1) je potpuna te sadrži obavijest o podnošenju žalbe u roku od 15 dana Središnjoj službi Zavoda za mirovinsko osiguranje koja se predaje Područnoj službi neposredno, poštom ili usmeno na zapisnik te da je žalba oslobođena plaćanja pristojbe. Drugostupanjsko rješenje (Prilog 3) sadrži također potpunu uputu o pravnom lijeku, a ona glasi da se protiv tog rješenja može tužbom pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana dostave toga rješenja izravno mjesno nadležnom upravnom sudu.

Žalba, u pravilu ima odgodni učinak koji se sastoji u tome da se određeno rješenje ne može izvršiti u žalbenom roku, a ukoliko je stranka izjavila žalbu, dok ne bude riješeno o žalbi te takvo rješenje dostavljeno stranci. Ipak, člankom 112. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisani su slučajevi u kojima je moguće iznimno pristupiti izvršenju rješenja u roku propisanom za žalbu i to radi zaštite javnog interesa, poduzimanja hitnih mjera te otklanjanja štete koja se ne bi mogla otkloniti. Također, postoji i “zakonska mogućnost izvršenja rješenja prije njegove izvršnosti, ako bi izvršenje moglo biti spriječeno ili znatno otežano, tzv. izvršenje radi osiguranja” (Stipić i Jagić, 2015:98). Razlikuje se slučaj osporavanja rješenja u cijelosti, pri čemu se odgađa izvršenje takvog rješenja i slučaj osporavanja samo nekih točaka u izreci rješenja, pri čemu odgodni učinak žalbe djeluje samo na te točke dok se ostale točke izreke mogu izvršiti (Đerđa, 2010). Odgodni učinak žalbe opće je pravilo koje vrijedi osim ako zakonom nije propisano drukčije. Ako žalba nema odgodni učinak u izreci rješenja posebnom točkom se naznačava da žalba nema odgodni učinak, a potrebno je i pozvati se na propis koji to propisuje. U konkretnom prvostupanjskom rješenju (Prilog 1) u izreci je naznačeno da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, pozivajući se na članak 25. Zakona o doplatku za djecu (NN 94/01,138/06,107/07,61/11,112/12,82/15 i 58/18). To se smatra razumljivim s obzirom da je prvostupanjskim rješenjem stranci priznato pravo na doplatku za djecu, koje u slučaju odgode izvršenja stranka ne bi mogla ostvariti.

Predaja žalbe obavlja se u pisanom obliku, što je najzastupljeniji način. No, može se poslati poštom, usmeno izjaviti na zapisnik kao i elektroničkim putem, u obliku elektroničke isprave koja mora biti izrađena sukladno zakonu. Žalba se predaje (šalje ili dostavlja) prvostupanjskom tijelu, donositelju rješenja koje se žalbom osporava, a ono žalbu skupa sa spisom predmeta dostavlja drugostupanjskom tijelu nadležnom za odlučivanje o žalbi. Razlozi za predaju žalbe tijelu prvog stupnja su višestruki, a ponajprije je to zbog spisa predmeta koji se nalazi kod prvostupanjskog tijela i izvršavanja rješenja kao i zbog toga što se time omogućava prvostupanjskom tijelu da samo otkloni eventualne propuste u rješenju i novim rješenjem zamijeni osporavano. Svi ti razlozi su u službi ekonomičnosti i učinkovitosti postupka. Ako bi stranka predala žalbu drugostupanjskom tijelu u roku koji je propisan, ona se smatra pravodobnom, a drugostupanjsko tijelo ju bez odgode dostavlja prvostupanjskom. U slučaju izjavljivanja žalbe zbog šutnje uprave stranka ima mogućnost izbora hoće li žalbu predati tijelu koje nije donijelo rješenje u propisanom roku ili nadležnom tijelu drugog stupnja. Treba navesti i slučaj ako bi stranka predala žalbu nenadležnom tijelu, ono ga

prosljeđuje nadležnom tijelu te o tome izvješćuje stranku. Međutim, takva žalba se ne smatra pravodobnom, ali se stranka može poslužiti institutom povrata u prijašnje stanje.

4.1.1. Postupanje i ovlasti prvostupanjskog tijela u povodu žalbe

Prvostupanjsko tijelo prima žalbu izjavljenu protiv rješenja koje je samo donijelo. Po primitku žalbe prvostupanjsko tijelo dužno je ispitati formalne uvjete za žalbu, odnosno, je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe. Nedopuštenost žalbe može se lako utvrditi s obzirom da žalba može biti isključena samo zakonom. U svim ostalim slučajevima žalbu je potrebno pretpostaviti. Pravodobnost žalbe znači da je žalba izjavljena u roku koji je za to propisan, odnosno u roku od 15 dana od dana dostave rješenja stranci, ako nije propisan duži rok, sukladno članku 109. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Osobe koje su ovlaštene za izjavljivanje žalbe također se mogu lako utvrditi s obzirom da se radi o strankama u postupku. Međutim, ako bi žalbu izjavila treća osoba koja nije sudjelovala u postupku, ali smatra da su joj određenim rješenjem povrijeđena prava ili pravni interesi, prvostupanjsko tijelo dužno je utvrditi ima li ta osoba u postupku pravo sudjelovati kao stranka. U slučaju dvojbe ili opravdane sumnje tijelo prvog stupnja može takvu odluku prepustiti tijelu drugog stupnja “na takav način što će žalbu sa spisom predmeta dostaviti na rješavanje” (Stipić i Jagić 2015:99). Ukoliko neki od navedenih uvjeta za uzimanje žalbe u postupak rješavanja nisu ispunjeni, tijelo prvog stupnja odbacuje žalbu rješenjem ne razmatrajući razloge žalbe. Protiv takvog rješenja kojim se žalba odbacuje stranka ima pravo žalbe.

Ako prvostupanjsko tijelo utvrdi da je žalba dopuštena, pravodobna te izjavljena od ovlaštene osobe, razmotriti će žalbu te ispitati zakonitost, a ako je rješenje doneseno po slobodnoj ocijeni i svrhovitost osporavanog rješenja. U slučaju neposrednog rješavanja upravne stvari, dakle, bez provedenog ispitnog postupka (kada je to dopušteno zakonom i kada u postupku ne sudjeluju stranke s protivnim interesima), a povodom žalbe, prvostupanjsko tijelo dužno je naknadno provesti ispitni postupak ukoliko stranka koja izjavljuje žalbu to zahtijeva. Na taj način se stranci daje mogućnost izjašnjavanja o činjenicama i okolnostima važnim za rješavanje upravne stvari. Potom prvostupanjsko tijelo ocjenjuje ima li osnove za donošenje novog, drukčijeg rješenja, kojim će osporeno rješenje zamijeniti, ali samo u dijelu koji se žalbom osporava. Ako prvostupanjsko tijelo utvrdi da takve osnove nema žalbu će sa spisom predmeta dostaviti tijelu drugog stupnja, bez odgode. Prvostupanjsko tijelo može samo riješiti o žalbi te zamijeniti pobijano rješenje novim, ako je žalba u cijelosti ili djelomično osnovana i

to samo ako se “novim rješenjem ne dira u prava trećih osoba” (Turčić, 2012:260). Mogućnost zamjene osporenog rješenja novim, dakle, postoji samo ako se “novim rješenjem ne dira u kakva prava ili pravne interese neke druge stranke” (Bienenfeld et al., 2010:144). Protiv takvog rješenja kojim se osporavano rješenje zamjenjuje stranka također ima pravo žalbe. Ako prvostupanjsko tijelo ne odbaci žalbu zbog formalnih nedostataka, ne zamijeni osporavano rješenje novim te ako utvrdi da je upravna stvar pravilno riješena, dostavit će žalbu skupa sa spisom predmeta drugostupanjskom tijelu, bez odgode. Budući da precizan rok za dostavu žalbe sa spisom predmeta drugostupanjskom tijelu nije određen, zaključuje se da prvostupanjsko tijelo svakako mora voditi računa o tome koji je rok propisan za donošenje rješenja drugostupanjskog tijela o žalbi Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09).

4.1.2. Postupanje i ovlasti drugostupanjskog tijela u povodu žalbe

Po primitku žalbe drugostupanjsko tijelo dužno je najprije, kao i prvostupanjsko, utvrditi formalne elemente, odnosno je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe. Ukoliko utvrdi da žalba ne zadovoljava sva tri uvjeta kumulativno, rješenjem će ju odbaciti i neće razmatrati njezinu osnovanost. Protiv takvog rješenja, za razliku od prvostupanjskog, stranka nema pravo žalbe. U slučaju žalbe protiv prvostupanjskog rješenja o odbacivanju žalbe, stranka ima pravo žalbe drugostupanjskom tijelu. Kada ono odlučuje o takvoj žalbi i utvrdi da je žalba osnovana te rješenje o odbacivanju nezakonito, drugostupanjsko tijelo poništiti će takvo rješenje o odbacivanju žalbe i odbačenu žalbu riješiti. Nakon što drugostupanjsko tijelo utvrdi ispunjenost svih bitnih pretpostavki za žalbu ono se upušta u razmatranje žalbe. U žalbenom postupku ono ispituje zakonitost i svrhovitost prvostupanjskog rješenja koje se žalbom osporava, što je svojevrsni nadzor nad radom prvostupanjskog tijela. Pri ispitivanju zakonitosti javnopravno tijelo drugog stupnja, kako navodi Đerđa (2010) nije vezano žalbenim razlozima, ali je vezano granicama zahtjeva iz žalbe, ispitujući tako samo one dijelove rješenja koji se žalbom osporavaju. Pri tome, drugostupanjsko tijelo po službenoj dužnosti obvezno je paziti na svoju stvarnu nadležnost, ali i na stvarnu i mjesnu nadležnost prvostupanjskog tijela kao i na postojanje razloga radi kojih se rješenje oglašava ništavim. Tako će drugostupanjsko tijelo po službenoj dužnosti poništiti rješenje ako utvrdi da je rješenje doneseno od nenadležnog tijela te predmet uputiti nadležnom tijelu na odlučivanje. Poništavanjem rješenja “poništavaju se i sve pravne posljedice koje je prvostupanjsko rješenje u međuvremenu proizvelo” (Turčić, 2012:263). Rješavajući o žalbi drugostupanjsko tijelo ne utvrđuje činjenice, već postupa prema činjenicama koje su u prvostupanjskom postupku

utvrđene, a ako smatra da su te činjenice nepotpune ili pogrešno utvrđene, drugostupanjsko tijelo tako će samo ili putem prvostupanjskog tijela upotpuniti činjenično stanje.

Ukoliko žalbu nije odbacilo rješenjem zbog formalnih nedostataka, drugostupanjsko tijelo može žalbu odbiti ili usvojiti. Do odbijanja žalbe može doći zbog razloga navedenih u članku 116. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) i to ako drugostupanjsko tijelo utvrdi: da je prvostupanjski postupak pravilno proveden te je rješenje pravilno i na zakonu osnovano, da je u postupku bilo nekih nedostataka, ali nisu takve prirode da bi imale utjecaja na drukčije rješavanje stvari te da je doneseno prvostupanjsko rješenje osnovano na zakonu, ali ne zbog razloga koji su u rješenju navedeni već zbog drugih razloga.

Ukoliko žalbu smatra osnovanom, drugostupanjsko tijelo može prvostupanjsko rješenje u cijelosti ili djelomično poništiti ili ga izmijeniti svojim rješenjem. Kada je, s obzirom na prirodu stvari, nužno neposredno rješavanje stvari od strane prvostupanjskog tijela, drugostupanjsko tijelo može prvostupanjsko rješenje poništiti i uputiti ga tijelu koje ga je donijelo na ponovno rješavanje. Upravo tako postupilo je drugostupanjsko tijelo u navedenom primjeru iz prakse (Prilog 3). Središnja služba Zavoda ocijenila je žalbu osnovanom te poništila rješenje i uputila ga Područnoj službi na ponovno odlučivanje. Također, kada drugostupanjsko tijelo utvrdi da je prvostupanjsko rješenje donijelo nenadležno tijelo, poništiti će ga po službenoj dužnosti (dakle, bez zahtjeva stranke), ali nije nadležno samo riješiti stvar već mora vratiti predmet na rješavanje onom tijelu koje je nadležno. Zakon taksativno navodi razloge zbog kojih drugostupanjsko tijelo treba poništiti prvostupanjsko rješenje i samo riješiti upravnu stvar, bilo da se radi o postupku pokrenutom na zahtjev stranke ili pokrenutom po službenoj dužnosti. Drugostupanjsko će tijelo tako poništiti prvostupanjsko rješenje i samo riješiti stvar u slučaju propisanom člankom 117. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09): ako su činjenice u prvostupanjskom postupku nepotpuno ili pogrešno utvrđene, ako se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi utjecala na rješavanje stvari, ako je izreka rješenja koje se pobija nejasna ili proturječna s rješenjem te ako je pogrešno primijenjen pravni propis na temelju kojega je riješena upravna stvar. Što se tiče izmjene rješenja, ono ne može biti izmijenjeno na štetu stranke koja je izjavila žalbu (zabrana *reformatio in peius*), osim u onim slučajevima kada postoje razlozi za poništavanje rješenja i oglašavanje rješenja ništavim.

U slučaju kada prvostupanjsko tijelo nije donijelo rješenje po zahtjevu stranke u propisanom roku za donošenje rješenja, stranka o čijem zahtjevu nije riješeno može podnijeti žalbu

drugostupanjskom tijelu. Drugostupanjsko tijelo tada, bez odgode, mora zatražiti od prvostupanjskog razloge zbog kojih upravna stvar nije riješena. Ako bi drugostupanjsko tijelo dobivene razloge ocijenilo opravdanim, naložilo bi prvostupanjskom tijelu da donese potrebno rješenje u roku do najduže 30 dana. Ako bi razloge ocijenilo neopravdanima tada drugostupanjsko tijelo može postupiti na dva načina: naložiti prvostupanjskom tijelu da donese potrebno rješenje u roku od 15 dana ili tražiti dostavu spisa i samo riješiti stvar.

Drugostupanjsko tijelo o žalbi odlučuje rješenjem. Člankom 120. stavkom 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) određuje se kako se propisane odredbe glede oblika i sadržaja rješenja prvog stupnja primjenjuju i na rješenje drugog stupnja na odgovarajući način. Svoje rješenje zajedno sa spisom predmeta drugostupanjsko tijelo dostavlja najprije prvostupanjskom tijelu koje potom vrši dostavu stranci ili strankama. Oba tijela dužna su voditi brigu da se dostava izvrši u propisanom roku za donošenje i dostavu rješenja, koji je propisan člankom 121. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), a iznosi 60 dana od predaje uredne žalbe, ako zakonom nije propisan kraći rok.

4.2. Prigovor

Prigovor kao redovni pravni lijek u upravnom postupku na brz i učinkovit način pruža građanima mogućnost ostvarivanja svojih prava ili pravnih interesa u onim postupcima javnopravnih tijela u kojima se ne donose rješenja kao upravni akti. Uvođenje prigovora kao redovnog pravnog lijeka, pored žalbe, koja je do tada bila jedini redovni pravni lijek, predstavlja novinu u upravnom postupovnom pravu te ga novi Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) prvi puta spominje pod načelom prava stranke na pravni lijek. Prigovor nije pravni lijek koji je opće dopušten te se ne može poput žalbe uvijek pretpostaviti već ga je moguće izjaviti samo u zakonom određenim slučajevima. Dakle, broj slučajeva za izjavljivanje prigovora je zatvoren. S obzirom da se prigovor razlikuje prema obilježjima pojedinog slučaja, ovlaštenicima na njegovo podnošenje, osobi, odnosno tijelu kojemu se podnosi te ovlastima za odlučivanje po prigovoru, prigovor nije jednoznačno određen, već su Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) predviđeni različiti koncepti glede prigovora. Tako razlikujemo četiri vrste prigovora: prigovor protiv obavijesti podnositelju predstavke o nepokretanju upravnog postupka po službenoj dužnosti, koji je reguliran člankom 42. stavkom 4. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), prigovor zbog neispunjavanja ugovornih obveza javnopravnog tijela koje proizlaze iz upravnog ugovora, koji je reguliran člankom 154. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), prigovor

zbog neobavješćivanja o uvjetima ostvarivanja i zaštite prava, reguliran člankom 155. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) i prigovor zbog drugih postupanja javnopravnih tijela kojima se povrijeđuje neko pravo, obveza ili pravni interes, reguliran člankom 156. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) te prigovor zbog postupanja pružatelja javnih usluga, reguliran člancima 157. i 158. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) (<https://uprava.gov.hr> 14.5.2020.).

Prigovor se predaje kao podnesak sukladno propisu, odnosno sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) koje se odnose na oblik, sadržaj i način predaje žalbe. Prigovor se tako može podnijeti, kao i žalba, neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik, u elektroničkom obliku ili poslati poštom. Podnositelj u prigovoru obavezan je navesti postupanje javnopravnog tijela kojim je nezadovoljan i navesti razloge zbog kojih je nezadovoljan takvim postupanjem.

Prigovor je remonstrativan pravni lijek, za razliku od žalbe te se izjavljuje čelniku javnopravnog tijela i to u slučaju prigovora zbog nepokretanja postupka po službenoj dužnosti, u slučaju prigovora zbog neobavješćivanja o uvjetima ostvarivanja i zaštite prava te u slučaju prigovora zbog drugih postupanja javnopravnih tijela kojima je povrijeđeno određeno pravo, obveza ili pravni interes. Međutim, u slučajevima izjavljivanja prigovora zbog neispunjavanja obveza iz upravnog ugovora javnopravnog tijela kao i zbog povrede prava korisnika usluga od strane pružatelja javnih usluga, prigovor se ne predaje tome tijelu već tijelu koje je na temelju zakona ovlašteno za obavljanje nadzora nad javnopravnim tijelom odnosno obavljanjem javnih usluga (Turčić, 2012). S obzirom na činjenicu da u nekim slučajevima o prigovoru ne odlučuje isto tijelo čije se postupanje ili usluge prigovorom osporavaju, dovodi se u pitanje remonstrativni karakter prigovora kao pravnog lijeka. U primjeru iz Priloga 4 Vijeće Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM-a) donijelo je rješenje kojim u cijelosti usvaja prigovor stranke kao osnovan. U posebnim točkama izreke rješenja nalaže se stranci protiv koje se prigovor podnosi koje uvjete mora ispuniti, u kojim rokovima i pod prijetnjom novčane kazne odgovornoj osobi uslijed neispunjenja obveze, kako bi se otklonili razlozi prigovora.

O prigovoru izjavljenom zbog nezakonitog postupanja javnopravnog tijela, koji se izjavljuje čelniku tog tijela, odlučuje rješenjem čelnik tijela. Čelnik tijela donosi rješenje o prigovoru u roku od 8 dana od dana izjavljivanja prigovora, kako je propisano člankom 122. Zakona o općem upravnom postupku (47/09). Duljina tog roka opravdava se činjenicom da se radi o

odlučivanju o manje složenim upravnim stvarima te je kao takav dostatan da bi čelnik tijela mogao ocijeniti radi li se o zakonitom ili nezakonitom postupanju, smatra Đerđa (2010). Kod prigovora izjavljenog zbog neispunjavanja obveze javnopravnog tijela iz upravnog ugovora, koji se podnosi tijelu nadležnom za obavljanje nadzora nad tim tijelom s kojim je podnositelj prigovora sklopio upravni ugovor odlučuje čelnik tijela za nadzor rješenjem i to u roku od 8 dana od dana kada je izjavljen prigovor. Prigovor na upravni ugovor može se izjaviti sve dok je takav ugovor na snazi. Kod prigovora protiv postupanja pružatelja javnih usluga, koji se također izjavljuje tijelu nadležnom za nadzor nad obavljanjem javnih usluga, ne donosi se rješenje. Prigovor se iz ovog razloga „može izjaviti samo dok radnja ili propuštanje radnje pružatelja usluge traje“ (Bienenfeld et al., 2010:64). Tijelo za nadzor nadležno je ispitati navode korisnika javnih usluga te poduzimati mjere po pravu nadzora ukoliko to smatra potrebnim. Mjere se određuju sukladno propisima kojima se uređuje određena djelatnost, ali i ovlastima onog tijela koje je nadležno za provođenje nadzora (Bienenfeld et al., 2010). Potom se obavještava korisnika usluga u pisanom obliku o tome koje je mjere poduzelo prilikom obavljanja nadzora povodom prigovora i to u roku od 30 dana od dana kada je izjavljen prigovor. Korisnik koji nije zadovoljan mjerama o kojima je obaviješten ili ako nije uopće obaviješten glede svog prigovora u propisanom roku, može pokrenuti upravni spor.

Ovisno o tome je li rješenje o prigovoru donijelo prvostupanjsko ili drugostupanjsko tijelo, podnositelj prigovora protiv takvih rješenja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor. Ako rješenje o prigovoru donosi prvostupanjsko tijelo, a drugostupanjskog tijela nema, tada podnositelj prigovora također ima pravo pokrenuti upravni spor. U primjeru iz Priloga 4 uputa o pravnom lijeku sadrži obavijest da protiv donesenog rješenja nije dopuštena žalba, ali se u roku od 30 dana može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom. Za razliku od žalbenog postupka, povodom prigovora se ne odlučuje o zakonitosti rješenja. Odlučivanje po prigovoru predstavlja zapravo otklanjanje nepravilnosti koje su do prigovora dovele.

5. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

5.1. Obnova postupka

Obnova postupka, kao izvanredni pravni lijek ima važnu ulogu u upravnom postupku. Ovim pravnim lijekom omogućava se obnova postupka okončanog rješenjem protiv kojega nije moguće izjaviti žalbu, bilo da se radi o prvostupanjskom rješenju protiv kojega žalba nije izjavljena do isteka roka za žalbu ili prvostupanjskom rješenju protiv kojega je žalba isključena zakonom, kao i o drugostupanjskom rješenju protiv kojega nije moguće izjaviti žalbu, ali se može pokrenuti upravni spor. Ukoliko se protiv nekog rješenja može izjaviti žalba ili se vodi drugostupanjski postupak, obnova postupka nije moguća. Dakle, obnovom postupka omogućava se ponavljanje nekog postupka koji je već vođen u istoj upravnoj stvari te koji je okončan donošenjem rješenja o toj stvari. Obnova postupka djelotvoran je pravni lijek koji za cilj ima “osvijetliti nove činjenice i dokaze koji su postojali, a za koje se nije znalo tijekom vođenja upravnog postupka ili ukloniti posljedice postupovnih pogrešaka i nezakonitog djelovanja tijekom vođenja postupka, ako se donesena odluka temelji na ovim propustima i nezakonitostima” (Đerđa, 2010:279). Obnova postupka može se pokrenuti na zahtjev stranke, državnog odvjetnika ili drugog ovlaštenog tijela ili po službenoj dužnosti. Razlozi zbog kojih se može tražiti obnova postupka mogu se podijeliti u dvije skupine, tako da prvu čine oni razlozi zbog kojih se obnova postupka može tražiti u vremenski ograničenom razdoblju, a drugu skupinu čine oni razlozi zbog kojih se obnova postupka može tražiti i vremenski neograničeno. Vremenski ograničeno razdoblje za prvu skupinu razloga je objektivan rok od 3 godine od dana dostave rješenja stranci, a unutar kojega je potrebno poštivati i subjektivni rok od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove. Oba roka su zakonska i prekluzivna. Objektivan rok od 3 godine odnosi se jednako na javnopravno tijelo kao i na stranku. Subjektivni rok koji traje 30 dana i počinje teći od dana saznanja za razloge zbog kojih se može pokrenuti obnova postupka ili od kada je stranka stekla mogućnost upotrebe novih dokaza, odnosi se i na državnog odvjetnika ili drugo ovlašteno tijelo, budući da oni mogu tražiti obnovu postupka uz jednake uvjete kao i stranka, sukladno članku 123. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Međutim, kada javnopravno tijelo po službenoj dužnosti pokreće obnovu postupka, onoga postupka u kojemu je samo donijelo rješenje, ono tada nije vezano subjektivnim rokom od 30 dana već samo objektivnim rokom od 3 godine. Takav je slučaj u konkretnom rješenju o obnovi postupka koji se navodi za potrebe ovog rada (Prilog 5) gdje tijelo koje je donijelo rješenje (Hrvatska energetska regulatorna agencija, u daljnjem tekstu: HERA) u postupku obnove kojeg se traži nije vezano

na subjektivni rok od 30 dana jer rješava po službenoj dužnosti. Slučajevi u kojima se može tražiti obnova postupka taksativno su navedeni u članku 123. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Tako se obnova postupka u roku od 3 godine od dana dostave rješenja stranci može pokrenuti:

1. ako se sazna za nove činjenice i dokaze koji bi mogli dovesti do drukčijeg rješenja. Tu se radi o činjenicama koje su postojale prije donošenja odluke o upravnoj stvari, ali se za njih saznalo tek nakon što je postupak okončan. Činjenice nastale nakon okončanja postupka ne mogu biti razlog za obnovu postupka jer ne utječu na tadašnje činjenično stanje. Nove pak činjenice uzimaju se u obzir ako bi mogle dovesti do drukčijeg činjeničnog stanja te time i do drukčijeg rješenja. Što se tiče dokaza, novim dokazima smatraju se oni koji su postojali u vrijeme prije donošenja odluke te se za njih nije znalo kao i oni dokazi za koje se znalo u vrijeme prije donošenja odluke, ali se nisu mogli upotrijebiti niti pribaviti. Nove činjenice i dokazi mogu biti razlog za obnovu postupka samo ako bi mogli dovesti do drukčije odluke. Razlog za obnovu postupka ne postoji ako bi stranka koja traži obnovu sama bila kriva za nepoznavanje nekih činjenica i dokaza te ako bi javnopravno tijelo propustilo pribaviti određenu ispravu koju samo posjeduje (Đerđa, 2010).

2. ako je doneseno rješenje povoljno za stranku, a na temelju neistinitih navoda stranke te je time službena osoba dovedena u zabludu. Da bi razlog za obnovu postupka postojao u ovom slučaju moraju biti ispunjene tri pretpostavke istodobno: da je rješenje doneseno povoljno za stranku, da je stranka dala neistinite navode te da je stranka znala i bila svjesna neistinitosti svojih navoda te time dovela službenu osobu u zabludu kako bi donijela za nju povoljno rješenje (Turčić, 2012). Najčešći slučaj obnove postupka zbog navedenog razloga javlja se kod neposrednog rješavanja stvari na zahtjev stranke koji je reguliran člankom 50. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Isto se javlja i u slučaju primjene odredbe članka 70. istog Zakona koja glasi “ako za utvrđivanje određenih činjenica ne postoje drugi dokazi, za utvrđivanje takvih činjenica može se kao dokazno sredstvo uzeti i izjava stranke” (Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09: čl.70.). U obrazloženju rješenja o obnovi postupka (Prilog 5) stoji da je prethodno rješenje, doneseno u postupku obnova kojeg se traži, doneseno upravo na temelju neistinitih navoda stranke (trgovačkog društva) koje je s namjerom iznijela kako bi HERA donijela za nju povoljno rješenje. Dakle, u tom konkretnom primjeru ispunjene su sve tri pretpostavke gore u tekstu navedene. Isto tako, poštovan je objektivni rok od 3 godine od dostave rješenja stranci u kojemu se obnova postupka može pokrenuti iz ovog razloga.

3. ako je rješenje donijela neovlaštena osoba ili službena osoba koja je morala biti izuzeta. Obnova postupka u slučaju donesenog rješenja od strane neovlaštene osobe ili službene osobe koja je morala biti izuzeta može se pokrenuti na prijedlog stranke kao i po službenoj dužnosti. Neovlaštena osoba za rješavanje o upravnoj stvari je službena osoba koja propisima o ustrojstvu javnopravnog tijela nije ovlaštena na vođenje upravnog postupka i odlučivanje o upravnoj stvari. Razlozi za izuzeće službene osobe iz postupka navedeni su u članku 24. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) pri čemu se razlikuje slučajeve u kojima službena osoba mora biti izuzeta i slučajeve u kojima može biti izuzeta. Službenu osobu iz razloga navedenih u Zakonu izuzima čelnik tijela zaključkom. Turčić (2012) smatra da se ovaj razlog za obnovu postupka ne odnosi na slučajeve kada je službena osoba koja je morala biti izuzeta samo vodila postupak, ne i odlučivala o upravnoj stvari (Turčić, 2012).

4. ako je rješenje donijelo kolegijalno tijelo u nepropisanom sastavu ili za rješenje nije glasovala propisana većina. Člankom 25. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisano je da kolegijalno javnopravno tijelo o upravnim stvarima odlučuje većinom glasova svih članova, ako nije drukčije propisano. Kolegijalno tijelo, dakle, “nije rješavalo u propisanom sastavu ako je na sjednici bilo nazočno manje od broja određenog propisom o osnivanju, ustrojstvu i načinu rada tog tijela” (Stipić i Jagić 2015:108). Pravne pretpostavke za obnovu postupka u ovom slučaju postoje ako je kolegijalno javnopravno tijelo u nepropisanom sastavu donijelo rješenje ili je rješenje bilo doneseno bez propisane, obične ili kvalificirane, većine glasova.

5. ako osobi koja je trebala sudjelovati u postupku u svojstvu stranke nije dana mogućnost sudjelovanja. Stranka u postupku ima pravo izjašnjavanja o činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, osim u slučaju kada je to isključeno zakonom. Osobi koja nije sudjelovala u upravnom postupku u kojemu smatra da je trebala imati svojstvo stranke u smislu članka 4. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), službena osoba ispitati će to njezino pravo i o tome donijeti rješenje, sukladno članku 53. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Ovaj razlog za obnovu postupka je apsolutan, što znači da pravna osnova za obnovu postupka postoji već utvrđivanjem njegovog postojanja bez obzira na to “hoće li sudjelovanje takve stranke u obnovljenom postupku dovesti do drukčijeg rješenja” (Turčić, 2012:280).

6. ako stranku u postupku nije zastupao zakonski zastupnik na kojega stranka ima pravo. Radi toga što je osoba maloljetna, punoljetna, ali lišena poslovne sposobnosti ili pravna osoba, a

nije ju u postupku zastupao zakonski zastupnik na kojega ima pravo, postoje razlozi za obnovu postupka. Tu se radi o osobama koje nemaju postupovnu sposobnost te za njih radnje u postupku, na temelju zakona, poduzima zakonski zastupnik ili ovlašteni predstavnik ako se radi o pravnoj osobi. Također, obnova postupka se iz ovog razloga, prema sudskoj praksi, smatra Đerđa (2010) može pokrenuti i ako je osobu zastupao privremeni zastupnik, a nisu bile ispunjene pretpostavke za njegovo postavljanje.

7. ako se osobi koja je sudjelovala u postupku uskrati mogućnost služenja svojim jezikom i pismom. Tu se radi o osobi koja ne poznaje jezik na kojemu je upravni postupak vođen te tijekom postupka ima pravo na prevoditelja. Člankom 14. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisano je da se postupak vodi na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu, ali se može voditi i na drugom jeziku koji je u službenoj uporabi javnopravnog tijela koje vodi postupak. Iz ovog razloga može se pokrenuti obnova postupka neovisno o tome radi li se o uskrati prava na služenje svojim jezikom i pismom stranci ili nekoj drugoj osobi u postupku koja nema svojstvo stranke.

Osim nabrojanih slučajeva za obnovu postupka, obnova postupka može se pokrenuti i u vremenski neograničenom razdoblju zbog osobito teških povreda upravnog postupka. Iako objektivni rok za obnovu postupka ne postoji, u ovim slučajevima ipak treba uzeti u obzir subjektivni zakonski rok od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove postupka ili od trenutka stjecanja mogućnosti za uporabu novih dokaza. Taksativno su navedeni u Zakonu sljedeći slučajevi:

1. ako je rješenje doneseno na temelju lažne isprave, lažnog iskaza ili je posljedica kaznenog djela. Člankom 305. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19) propisano je da je davanje lažnih iskaza stranaka, vještaka, prevoditelja, svjedoka i tumača u postupku kazneno djelo. Lažna isprava je ona do koje je došlo kaznenim djelom i koja je izdana s namjerom da se po njoj postupa kao istinitom te je kao takvu treba razlikovati od isprava u kojima su nenamjerno navedeni netočni podaci. Lažna isprava, javna ili privatna, sadrži lažne podatke koji su bili od utjecaja na donošenje rješenja o upravnoj stvari. Do obnove postupka u ovom slučaju dolazi uvijek kada se utvrdi da je neka isprava lažna te da je utjecala na donošenje rješenja, bez obzira je li takvu ispravu dostavila jedna od stranki u postupku ili treća osoba te neovisno o tome je li ta osoba znala da se radi o lažnoj ispravi. Lažni iskaz, koji također predstavlja kazneno djelo, onaj je iskaz koji je svjesno dan kao neistinit kako bi se javnopravno tijelo doveo u zabludu i time utjecalo na donošenje odluke.

Kazneno djelo u ovom kontekstu, smatra Đerđa (2010) bilo bi na primjer: prijevara, iznuda, ucjena, sprječavanje službene osobe u obavljanju službenih poslova, zlouporaba službenog položaja i ostalo, ako bi u postupku imalo utjecaja na donošenje rješenja.

2. ako se rješenje temelji na presudi koja je pravomoćno ukinuta. Ako javnopravno tijelo kada rješava o upravnoj stvari svoju odluku temelji na nekoj presudi donesenoj u nekome od sudskih postupaka, koja je kasnije pravomoćno ukinuta, rješenje javnopravnog tijela tada gubi svoju činjeničnu osnovu i stoga postoji razlog za obnovu postupka. Obnova postupka iz ovog razloga, navodi Turčić (2012), može biti osnovana samo ako je pravomoćno ukinuta presuda na kojoj se temelji rješenje donesena u onom postupku kojega se traži obnova.

3. ako se rješenje temelji na prethodnom pitanju o kojemu je kasnije u bitnim točkama drukčije odlučeno. U slučaju pojave prethodnog pitanja, odnosno nekog pravnog pitanja koje je bitno za rješavanje upravne stvari u upravnom postupku i bez kojega se ne može riješiti upravna stvar, službena osoba javnopravnog tijela ili suda može to pitanje riješiti odmah ili rješenjem prekinuti postupak. Ako bi nadležni sud ili drugo nadležno javnopravno tijelo o istom pitanju riješilo drukčije, ali tako da je odluka drukčija u bitnim točkama, upravo onima koje su utjecale na donošenje odluke u prijašnjem postupku, može se tražiti obnova postupka. Člankom 56. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisano je da rješavanje takvog prethodnog pitanja ima pravni učinak samo u onoj upravnoj stvari u kojoj je to pitanje riješeno kao prethodno.

Bit obnove postupka je “u tome što se može o istoj stvari još jedanput rješavati, ako je nastupio bilo koji od navedenih razloga za obnovu postupka” (Stipić i Jagić, 2015:110). Inicijativu za pokretanje obnove postupka daje stranka podnošenjem prijedloga za obnovu postupka, poštujući navedeni (objektivni i subjektivni) rok. Prijedlog kao podnesak, podliježe pravilima propisanim za predaju podnesaka. Tako, sukladno odredbi Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) članka 71. stavka 3., podnesak se javnopravnom tijelu može predati u pisanom obliku neposredno, usmeno na zapisnik, poslati poštom ili dostaviti u elektroničkom obliku. Stranka u prijedlogu mora navesti razlog za obnovu postupka. Za pokretanje obnove postupka važno je da se ne radi samo o sumnji u postojanje nekog od razloga za obnovu, već stranka koja traži obnovu mora razlog za to učiniti vjerojatnim tako da postojanje razloga za obnovu postupka ne smije biti sporno. Iako Zakon ne određuje kada je niti na koji način se neki razlog može učiniti vjerojatnim, Turčić (2012) smatra da je razlog učinjen vjerojatnim onda kada postoji veća vjerojatnost da razlog postoji, nego što je to

vjerojatnost da ne postoji, što ocjenjuje službena osoba. Prijedlog za obnovu postupka ne odgađa izvršenje rješenja po kojem se obnova traži. Ipak, iznimno, službena osoba u javnopravnom tijelu koje odlučuje o prijedlogu za obnovu postupka može donijeti posebno rješenje kojim se odgađa izvršenje rješenja kojeg se obnova traži. Protiv takvog rješenja može se izjaviti žalba, odnosno pokrenuti upravni spor. Iznimnu potrebu i opravdanost za odgodu izvršenja utvrđuje službena osoba javnopravnog tijela nadležnog za odlučivanje o pitanju obnove, a razlog za donošenje takvog rješenja kojim se odgađa izvršenje rješenja, na prijedlog stranke, može biti radi otklanjanja nastanka moguće teško popravljive štete te ako je to nužno, javnopravno tijelo može produljiti odgodu izvršenja sve do donošenja pravomoćne odluke o upravnoj stvari, ako nije drukčije propisano zakonom i ako se to ne protivi javnom interesu, kako je to propisano člankom 140. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Tu službena osoba postupa po prijedlogu stranke o odgodi izvršenja rješenja u prijedlogu za obnovu postupka. Također, službena osoba može po službenoj dužnosti odlučiti o odgodi izvršenja. Rješenje o odgodi izvršenja može trajati do odluke o obnovi postupka, a po pitanju obnove postupka može biti odlučeno na sljedeće načine: rješenjem o odbacivanju prijedloga, rješenjem o odbijanju prijedloga te rješenjem kojim se dopušta obnova postupka (Turčić, 2012). U konkretnom primjeru iz prakse (Prilog 5) radi se o rješenju kojim se dopušta obnova postupka.

Obnova postupka remonstrativan je pravni lijek, što znači da o njemu odlučuje ono tijelo koje je donijelo rješenje u upravnom postupku obnova kojega se traži, a protiv kojega se više ne može izjaviti žalba, bilo da je žalba isključena ili je protekao rok za žalbu koja nije izjavljena. Prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tijela prvog stupnja podnosi se prvostupanjskom tijelu te je ono tada nadležno rješavati o prijedlogu za obnovu postupka, dok se prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tijela drugog stupnja podnosi drugostupanjskom tijelu koje je tada nadležno rješavati o prijedlogu za obnovu postupka. Po primitku prijedloga za obnovu postupka nadležno tijelo postupa tako da najprije ispita pravodobnost takvog prijedloga, je li poštovan objektivni odnosno subjektivni rok, kada je to potrebno, zatim utvrđuje je li prijedlog izjavljen od ovlaštene osobe, koja može biti stranka, državni odvjetnik ili drugo ovlašteno državno tijelo te ispituje okolnost na kojoj se prijedlog temelji te je li ona učinjena vjerojatnom. Ukoliko sva tri uvjeta ne bi bila kumulativno ispunjena nadležno tijelo takav prijedlog odbacuje i o tome donosi rješenje, protiv kojega je moguće podnijeti žalbu ili pokrenuti upravni spor, ovisno o tome tijelo kojeg stupnja bi donijelo takvo rješenje o odbacivanju prijedloga. Ukoliko bi sva tri uvjeta bila ispunjena,

nadležno tijelo odlučujući o prijedlogu za obnovu postupka pristupa ispitivanju toga mogu li okolnosti, odnosno razlozi koji se navode kao osnova za pokretanje obnove postupka dovesti do drukčijeg rješenja od onoga koje je doneseno u postupku obnova kojeg se traži. Ako nadležno javnopravno tijelo utvrdi da razlozi koji se navode ne bi doveli do drukčijeg rješenja već bi rješenje ostalo isto, takav prijedlog za obnovu postupka će odbiti i o tome donijeti rješenje. Protiv takvog je rješenja o odbijanju, također, moguće izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor (ovisno o tome donosi li rješenje prvostupanjsko ili drugostupanjsko tijelo). Kada javnopravno tijelo nadležno za odlučivanje o prijedlogu za obnovu postupka utvrdi da bi razlozi navedeni kao osnova za obnovu postupka mogli dovesti do drukčijeg rješenja od onoga koje je doneseno u prijašnjem postupku te kada utvrdi da su ispunjeni uvjeti pravodobnosti, izjavljenosti od ovlaštene osobe te uvjet da je okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom, donosi rješenje kojim se dopušta obnova postupka. Takvim rješenjem javnopravno tijelo ujedno utvrđuje i opseg obnove postupka. Pri tome, opseg obnove postupka ovisit će o tome na koji se dio prijašnjeg postupka odnose razlozi za obnovu, što utvrđuje nadležno javnopravno tijelo, tako da se ostali dijelovi postupka na koje se ne odnose razlozi za obnovu ne moraju obnavljati. U praksi je, smatra Đerđa (2010) češće obnavljanje dijelova postupka, iako se postupak može i u cijelosti obnoviti. Ovaj dio odnosi se na postupanje javnopravnog tijela po prijedlogu za obnovu postupka, no kada se radi o obnovi postupka po službenoj dužnosti, nadležno javnopravno tijelo samo utvrđuje ispunjenje zakonskih uvjeta, a to su pravodobnost i vjerojatnost da bi okolnosti mogle dovesti do drukčijeg rješenja te donosi rješenje o dopuštanju obnove postupka. Takvo rješenje odgađa izvršenje onog rješenja donesenog u postupku za koji je obnova dopuštena. Iz rješenja o obnovi postupka koje se navodi kao primjer (Prilog 5) može se vidjeti da tijelo koje je donijelo rješenje (HERA) po službenoj dužnosti donosi i rješenje o obnovi postupka. U posebnoj točki izreke rješenja o obnovi postupka navedeno je i da rješenje odgađa izvršenje rješenja obnova kojega se dopušta. Ako bi izvršenje takvog rješenja već teklo ono će se obustaviti, a ako bi takvo rješenje već bilo izvršeno može doći do otklanjanja posljedica poništavanja ili izmjene izvršenog rješenja, sukladno članku 147. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), ovisno o tome kako bude odlučeno u obnovljenom postupku (Turčić, 2012). Iznimno, rješenje kojim se dopušta obnova postupka može i izostat. Tako javnopravno tijelo može, ako su ispunjeni formalni uvjeti za obnovu, samo početi poduzimati one radnje u postupku koje se trebaju obnoviti, a bez donošenja rješenja kojim se dopušta obnova. To je moguće u slučaju kada je potrebno izvršiti jednu postupovnu radnju koju je moguće brzo provesti, kada to okolnosti slučaja dopuštaju, a s ciljem ubrzanja postupka (Đerđa, 2010).

Kada u obnovljenom postupku odlučuje prvostupanjsko tijelo, ono samo obavlja potrebne radnje, a ako odlučuje drugostupanjsko tijelo, “ono može potrebne radnje obaviti samo ili putem prvostupanjskog tijela” (Turčić, 2012:290).

Nakon što javnopravno tijelo izvrši sve radnje koje se tiču obnove postupka donosi novo rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet postupka kojeg je bilo potrebno obnoviti. To rješenje nadležno tijelo donosi na temelju podataka koji su utvrđeni i u prijašnjem i u obnovljenom postupku te tako prijašnji i obnovljeni postupak zajedno čine cjelinu i osnovu za rješavanje upravne stvari koja je predmet postupka. Isto tako, u obnovljenom postupku primjenjuju se isti “materijalni propisi koji su bili primijenjeni i pri donošenju prijašnjeg rješenja” (Stipić i Jagić, 2015:112). Po provedenom postupku obnove rješenje kojim je odlučeno o upravnoj stvari u prijašnjem postupku ostati će na snazi ako novim rješenjem upravna stvar bude riješena na isti način. Ako novim rješenjem stvar bude riješena na drukčiji način tada javnopravno tijelo prijašnje rješenje zamjenjuje novim te ga poništava ili ukida, ovisno o okolnostima. Kada javnopravno tijelo poništi prijašnje rješenje novo rješenje ima pravni učinak od onog dana kada je doneseno prijašnje rješenje (*ex tunc*), a kada javnopravno tijelo prijašnje rješenje ukine, novo rješenje ima pravni učinak od dana njegova donošenja u obnovljenom postupku (*ex nunc*), odnosno od dana dostave rješenja stranci. Protiv ovog rješenja kojim je odlučeno u obnovljenom postupku može se izjaviti žalba ili pokrenuti upravni spor, ovisno o tome koje tijelo je rješenje donijelo. Protiv rješenja o obnovi postupka u konkretnom primjeru iz prakse ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom u roku od 30 dana od dostave rješenja stranci, kako stoji u uputi o pravnom lijeku tog rješenja (Prilog 5).

5.2. Oglašivanje rješenja ništavim

Oglašivanje rješenja ništavim izvanredan je pravni lijek predviđen za ona rješenja donesena u upravnom postupku koja su opterećena “takvom pogreškom da ih treba eliminirati na posebno djelotvoran način” (Borković, 2002:475). Ništava rješenja predstavljaju najteži oblik nezakonitosti te se smatraju pravno nepostojećima, odnosno ništavima od trenutka njihova donošenja, kao da nisu niti donesena. Budući da takva rješenja faktično postoje sve dok ne budu oglašena ništavima ona proizvode pravne učinke, ali se oglašivanjem rješenja ništavim i ti učinci smatraju ništavima (Turčić, 2012). Za oglašivanje rješenja ništavim nema vremenskog ograničenja te se oglasiti ništavim rješenje može u svako doba, pa i „tijekom postupka o redovnim i izvanrednim pravnim lijekovima, kao i u upravnom sporu“ (Turčić,

2013:244). Rješenje se može oglasiti ništavim u cijelosti ili djelomično. Iako takve odredbe u zakonu nema, pretpostavlja se, smatra Đerđa (2010) da rješenje može ostati na snazi bez ništavih dijelova, odnosno ako se uklone samo neke točke rješenja koje je potrebno oglasiti ništavima. Rješenje se može oglasiti ništavim po službenoj dužnosti, na prijedlog stranke ili državnog odvjetnika (Borković, 2002). O oglašivanju rješenja ništavim odlučuje ono tijelo koje je rješenje donijelo ili tijelo nadležno za obavljanje nadzora nad tim tijelom. Ako bi rješenje o oglašivanju rješenja ništavim donijelo prvostupanjsko tijelo, protiv njega je moguće uložiti žalbu. Ako bi rješenje o oglašivanju rješenja ništavim donijelo drugostupanjsko tijelo ili tijelo ovlašteno za obavljanje nadzora te ako za odlučivanje po žalbi protiv prvostupanjskog rješenja drugostupanjskog tijela nema, onda se može pokrenuti upravni spor. Isto tako, ako bi prijedlog stranke za oglašivanje rješenja ništavim bio odbačen ili odbijen, stranka ima pravo izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor, ovisno o tome tijelo kojega stupnja je odbilo takav prijedlog. Oglašivanje rješenja ništavim uvijek ima pravne učinke od trenutka donošenja rješenja koje se poništava, što znači da ima povratno djelovanje (*ex tunc*) te se oglašivaju ništavim i svi pravni učinci koje je takvo ništavo rješenje proizvelo (Turčić, 2012). Iz rješenja o oglašivanju rješenja ništavim koje se prilaže ovom radu (Prilog 6) vidljivo je da je rješenje doneseno po službenoj dužnosti, da u postupku rješava isto tijelo (Ministarstvo unutarnjih poslova) koje je donijelo rješenje koje se sada oglašava ništavim. U uputi o pravnom lijeku istog rješenja navedeno je da se protiv tog rješenja može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave stranci i to Odboru za državnu službu koje odlučuje o žalbi kao drugostupanjsko tijelo.

Razlozi ništavosti mogu se propisati samo zakonom. Tako Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) taksativno navodi šest razloga zbog kojih je rješenje apsolutno ništavo te će se takvim oglasiti:

1. ako je rješenje doneseno u stvari iz nadležnosti sudova. Pri tome je važno naglasiti da se tu radi samo o rješenju donesenom u upravnom postupku, a koje pripada u sudsku nadležnost, kojim je odlučeno o glavnoj stvari ne i o rješenju kojim je rješavano kao o prethodnom pitanju (Stipić i Jagić, 2015).

2. ako je rješenje doneseno u stvari o kojoj se ne može rješavati u upravnom postupku. Dakle, u upravnom postupku rješava se upravna stvar. Kao i o stvarima iz sudske nadležnosti, o pravnim stvarima koje ne pripadaju pod definiciju upravne stvari, kako je ona određena člankom 2. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), ne može se

odlučivati u upravnom postupku te se iz tog razloga rješenje doneseno u upravnom postupku o nekoj drugoj pravnoj stvari oglašava ništavim.

3. ako izvršenje rješenja pravno ili stvarno nije moguće. Rješenje će se, dakle oglasiti ništavim ako pravno nije moguće, odnosno ako je izvršenje rješenja protivno zakonu ili nekom drugom propisu ili ga propis u konkretnom slučaju ne omogućuje te ako stvarno, objektivno nije moguće izvršenje, bilo da objektivna zapreka postoji glede osobe ili glede stvari (Turčić, 2012). U primjeru rješenja o oglašavanju rješenja ništavim Ministarstva unutarnjih poslova (Prilog 6) u postupku izvanrednog prijema u službu određene kandidatkinje stoji da se rješenje oglašava ništavim jer njegovo izvršenje stvarno nije moguće. Naime, dotična je kandidatkinja za radno mjesto administrativnog tajnika pisanim podneskom Ministarstvu odustala od prijema na to radno mjesto. Ovdje postoji objektivna zapreka glede osobe te stoga rješenje nije moguće izvršiti.

3. ako bi se izvršenjem rješenja činilo kazneno djelo. U ovom slučaju, oglasit će se ništavim ono rješenje čijim izvršenjem bi stranka počinila kazneno djelo.

4. ako je rješenje doneseno bez prethodnog zahtjeva stranke, na koje stranka nije naknadno izričito ili prešutno pristala. Kada se postupak pokreće na zahtjev stranke, a takav zahtjev izostane te postupak bude pokrenut i rješenje doneseno, takvo rješenje može se oglasiti ništavim. Međutim, ako stranka prešutno (dobrovoljnim ponašanjem u skladu s rješenjem donesenim bez njezina zahtjeva) ili izričito (na zapisnik ili pisanom izjavom) pristane na takvo rješenje, ono se neće oglasiti ništavim. Ipak, taj naknadni pristanak stranke neće imati učinka ako bi rješenje u međuvremenu već bilo oglašeno ništavim (Turčić, 2012).

5. ako rješenje sadržava određenu nepravilnost koju izričito propisuje zakon. Uz sve navedene razloge za oglašivanje rješenja ništavim, Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) navodi i mogućnost da neki posebni zakon određuje određenu nepravilnost kao razlog za oglašivanje rješenja ništavim. Tako posebni zakoni kojima se uređuju pojedina upravna područja mogu propisati u izričitoj zakonskoj odredbi razloge nepravilnosti koji dovode do oglašivanja rješenja ništavim.

5.3. Poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja

Poništavanje i ukidanje rješenja izvanredni je pravni lijek kojim se rješenje kojim je stranka stekla neko pravo može poništiti ili ukinuti nakon, ali i prije isteka roka za žalbu te bez obzira je li žalba izjavljena ili ne. Može se tako poništiti ili ukinuti nezakonito rješenje kojim je

stranka stekla neko pravo kao i ukinuti, ali ne i poništiti, zakonito rješenje kojim je stranka stekla neko pravo (Turčić, 2012). Prema odredbi Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), članka 129. nezakonito rješenje kojim je stranka stekla neko pravo može se poništiti ili ukinuti u cijelosti ili djelomično i nakon isteka roka za žalbu. Rješenje će se poništiti iz sljedećih razloga:

1. ako ga je donijelo javnopravno tijelo koje nije nadležno. Tu se radi o povredi pravila o mjesnoj i stvarnoj nadležnosti. Dakle, ako bi rješenje u upravnom postupku donijelo stvarno nadležno javnopravno tijelo, ali koje nije mjesno nadležno za odlučivanje o određenoj upravnoj stvari te ako bi rješenje donijelo tijelo koje je stvarno nenadležno, takva rješenja se u oba slučaja trebaju poništiti. Od toga treba razlikovati slučajeve ako bi rješenje donijelo javnopravno tijelo o nekoj pravnoj stvari koja nije upravna te o onoj stvari koja pripada sudskoj nadležnosti. U tim slučajevima ne radi se o razlozima za poništavanje rješenja već takva rješenja treba oglasiti ništavim. Rješenje koje se poništava iz razloga nenadležnosti može se poništiti u roku od 2 godine od dana dostave takvog rješenja stranci.

2. ako je rješenje doneseno bez zakonom propisane suglasnosti, mišljenja ili odobrenja drugog javnopravnog tijela. U ovom slučaju radi se o nezakornosti rješenja ukoliko je ono doneseno bez suglasnosti, mišljenja ili odobrenja kada je ono propisano te se takvo rješenje može poništiti u roku od 2 godine od dana dostave rješenja stranci. Javnopravno tijelo od kojega se traži mišljenje, odobrenje ili suglasnost dužno ga je izdati ili odbiti u roku od 30 dana od primitka zahtjeva za njegovo izdavanje. Protiv rješenja kojim se poništava rješenje može se izjaviti žalba ili pokrenuti upravni spor.

3. ako je u istoj upravnoj stvari već doneseno pravomoćno rješenje kojim je ta stvar drukčije riješena. U slučaju ako je već doneseno pravomoćno rješenje, koje je bilo pravomoćno u trenutku poništavanja kasnije donesenog rješenja, o istoj upravnoj stvari (što podrazumijeva i iste stranke), ali na drukčiji način, ono kasnije doneseno rješenje uvijek treba poništiti tako da dalje egzistira samo ono pravomoćno rješenje (Turčić, 2012).

Ako bi donošenjem rješenja kojim je stranka stekla neko pravo bio očito i nedvojbeno povrijeđen materijalni propis, bilo da je u postupku primijenjen neodgovarajući propis ili je odgovarajući propis pogrešno primijenjen, službena osoba u javnopravnom tijelu odlučuje hoće li takvo rješenje poništiti ili ukinuti, ovisno o prirodi stvari, ali i posljedicama koje bi takvim poništavanjem ili ukidanjem mogle nastati. Poništavanjem rješenja, u roku od 2 godine od dana dostave rješenja stranci, poništavaju se i pravne posljedice koje je rješenje

proizvelo (poništanje djeluje *ex tunc*), a ukidanjem rješenja, za koje je propisan rok od godine dana od dana dostave rješenja stranci ne dira se u pravne učinke koje je takvo rješenje proizvelo (ukidanje djeluje *ex nunc*) (Turčić, 2012). U primjeru koji navodim Ministarstvo zaštite okoliša i energetike donijelo je po službenoj dužnosti rješenje o ukidanju rješenja zbog pogrešne primjene odredbi Zakona o općem upravnom postupku, kao i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, kako stoji u obrazloženju rješenja, a pri tome je, kao što je vidljivo iz navedenog rješenja, poštivan propisani rok od godine dana u kojemu se može rješenje ukinuti (Prilog 7). U stvarima u kojima sudjeluju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, nezakonito je rješenje moguće ukinuti samo ako pristane protivna stranka. Ukoliko izostane pristanak protivne stranke, rješenje se neće moći ukinuti iako se očito radi o povredi materijalnog prava (Stipić i Jagić, 2015).

5.4. Ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo

Razlozi zbog kojih se može ukinuti zakonito rješenje kojim je stranka stekla neko pravo, u cijelosti ili djelomično, navedeni su u odredbama Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), članka 130.:

1. ako je ukidanje takvog rješenja zakonom dopušteno. Nadležno javnopravno tijelo može donijeti odluku o ukidanju zakonitog rješenja samo ako je takva mogućnost predviđena posebnim zakonom kojim se uređuje pojedino upravno područje.

2. ako stranka nije ispunila obvezu iz rješenja ili je nije ispunila u roku, a rješenje sadržava pridržaj ukidanja. Zakonito rješenje kojim je stranka stekla neko pravo, odnosno kojim je udovoljeno zahtjevu stranke, a stranka za njegovo ostvarenje ne ispuni potrebnu obvezu ili ju ne ispuni u roku, može biti ukinuto ako rješenje sadržava pridržaj ukidanja. Sukladno tome, Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja po službenoj dužnosti donijela je rješenje o ukidanju rješenja o ispravku rješenja iste Agencije. Naime, radi se o rješenju kojim je stranci (poduzetniku) odobrena državna potpora za sanaciju u obliku državnog jamstva. Stranka u ovom slučaju nije ispunila obvezu iz rješenja, odlučivši da navedenu potporu neće iskoristiti za sanaciju te stoga nije niti u obvezi izvršiti uvjet naveden u rješenju koje se ukida (Prilog 8).

3. ako je to potrebno zbog otklanjanja teške i neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi i javnu sigurnost te ako se to ne bi moglo otkloniti drugim sredstvima kojima bi se manje diralo u stečena prava. Ukidanje zakonitog rješenja iz ovog razloga moguće je samo pod uvjetom da se teška i neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi te javnu sigurnost ne bi mogla otkloniti

na drugi način tako da se manje dira u stečena prava stranke koja je stranka stekla upravo tim rješenjem koje se ukida.

Stranka u slučaju ukidanja rješenja ima pravo na naknadu stvarne štete koja se može ostvariti u sudskom postupku (Stipić i Jagić, 2015). Ukidanjem zakonitog rješenja stranka može tražiti naknadu štete zbog neostvarivanja prava koje je stekla ukinutim rješenjem, a za odlučivanje o naknadi štete u ovom slučaju nadležan je općinski sud. Pravo na naknadu štete ima i izvršenik za onu štetu koja nastane izvršenjem rješenja koje je nakon što je izvršeno oglašeno ništavim, poništeno ili izmijenjeno u korist izvršenika. Za odlučivanje o zahtjevu za povrat u prijašnje stanje ili naknadu štete odlučuje javnopravno tijelo koje je odobrilo izvršenje. Prema tome, smatra Turčić (2012), isto tijelo bi moglo odlučivati i o naknadi štete nastaloj ukidanjem zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo prije njegova izvršenja. Sudovi također odlučuju i u slučaju vraćanja imovine stečene na temelju rješenja koje je oglašeno ništavim ili poništeno. Stečena imovina bez pravne osnove, sukladno članku 132. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09), vraća se u skladu s propisima građanskog prava.

6. ZAKLJUČAK

Radi razumijevanja pravnih lijekova u upravnom postupku, u ovom radu najprije je ukratko opisan upravni postupak kako ga određuje Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09). U istom poglavlju dana je definicija upravne stvari te istaknuta važnost razlučivanja radi li se u određenom slučaju o upravnoj ili nekoj drugoj stvari, s obzirom da upravnu stvar Zakon ne definira jednoznačno. Nadalje, navedena su tijela nadležna za postupanje i odlučivanje o upravnoj stvari, način pokretanja i odlučivanja u upravnom postupku te načela na kojima se upravni postupak temelji. Sukladno načelu prava stranke na pravni lijek Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) stavljaju se na raspolaganje različita pravna sredstva, a radi ispravljanja eventualnih pogrešaka i nepravilnosti koje mogu nastati u radu javnopravnih tijela, ali i stranaka u postupku. Isto tako, zakonodavac štiti subjektivna prava stranaka institutom pravomoćnosti, koje u okviru načela zaštite stečenih prava stranaka pruža strankama pravnu sigurnost. Međutim, pravomoćnost može ići i na štetu subjektivnih prava stranaka, kao i javnog interesa pri čemu se dodatna pravna zaštita pruža propisivanjem izvanrednih pravnih lijekova.

Pravni lijekovi dijele se, dakle, na redovne i izvanredne. Među redovne pravne lijekove ubrajaju se žalba i prigovor. Žalba je univerzalni pravni lijek kojim se može osporavati prvostupanjska odluka javnopravnog tijela, što znači da se može izjaviti uvijek kada zakonom nije isključena. Mogućnost pokretanja upravnog spora tužbom, kada nije moguće podnijeti žalbu na odluke određenih tijela, može dovesti do negativnih posljedica u smislu preopterećenosti upravnih sudova i dužeg proteka vremena potrebnog za donošenje odluka. Žalba je devolutivni pravni lijek te u povodu žalbe prvostupanjsko tijelo ima određene ovlasti, ali o žalbi odlučuje drugostupanjsko tijelo, što ju razlikuje od ostalih pravnih lijekova. Prigovorom se u upravnom postupku ostvaruje zaštita od postupanja javnopravnih tijela kada se ne donosi rješenje kao upravni akt. Prigovor je kao redovni pravni lijek uveden Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09), a može se izjaviti samo u onim slučajevima koji su propisani. Radi se, u pravilu, o remonstrativnom pravnom lijeku koji nije jednoznačno određen, već se Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) pomalo konfuzno predviđaju različiti koncepti.

Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) propisuju se i izvanredna pravna sredstva za ostvarivanje i zaštitu prava i interesa stranaka u slučajevima kada nije moguće izjaviti žalbu niti pokrenuti upravni spor. Izvanredni pravni lijekovi su obnova postupka, oglašavanje

rješenja ništavim, poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja te poništavanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo, a moguće ih je koristiti samo u taksativno određenim slučajevima, pri čemu su razlozi za obnovu postupka vrlo široko navedeni.

Cilj ovog rada bio je analizirati, objasniti i potkrijepiti primjerima svaki pravni lijek, način, razloge i rokove njegova podnošenja te postupanje određenih tijela nadležnih za odlučivanje u povodu pravnih lijekova. Pravilnom primjenom pravnih lijekova, poštujući zakonske odredbe, razloge i rokove za njihovo podnošenje te pravilnim postupanjem nadležnih tijela, omogućena je adekvatna zaštita subjektivnih prava građana, kao što je to vidljivo iz primjera žalbe kojom je stranka ostvarila svoje pravo. Kroz rješenja donesena povodom izvanrednih pravnih lijekova ispravljene su pogreške nastale tijekom upravnih postupaka iz čega se zaključuje kako se sustavom izvanrednih pravnih lijekova dodatno sprječava donošenje nepravilnih i nezakonitih odluka, što doprinosi pravnoj sigurnosti i zaštiti javnog interesa.

7. LITERATURA

1. Babac, B. (1998) *Upravno postupovno pravo – odabrana poglavlja*. Osijek: Sveučilište J. J. Strossmayera, Pravni fakultet.
2. Bienenfeld, J. et.al. (2010) *Primjena Zakona o općem upravnom postupku*. Zagreb: Novi informator.
3. Borković, I. (2002) *Upravno pravo*. Zagreb: Narodne novine.
4. Đerđa, D. (2010) *Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj*. Zagreb: Inženjerski biro.
5. Đerđa, D. et al. (2010) *Zakon o općem upravnom postupku - u praksi*. Zagreb: Novi informator.
6. Ljubanović, B. (2010) *Novi Zakon o općem upravnom postupku i posebni upravni postupci*. Zagreb: Hrvatska javna uprava.
7. Stipić, M. i Jagić, Z. (2015) *Upravni postupak, upravni spor i temeljne značajke prekršaja*. Zagreb: Visoko učilište Effectus - visoka škola za financije i pravo.
8. Šikić, M. (2019) *“Zaboravljeno” načelo konačnosti u upravnom postupku*. Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu.
9. Turčić, Z. (2012) *Komentar zakona o općem upravnom postupku*. 3. dopunjeno izd. Zagreb: Organizator.
10. Turčić, Zlatan (2013) *Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku (Ogledni primjeri podnesaka i drugih pismena prema odredbama Zakona o općem upravnom postupku: s napomenama i priložima)*. Zagreb: Organizator.
11. Zlabnik, Tajana (2019) *Uredsko poslovanje u primjeni: i postupanje s pismenima u predmetima upravnog postupka*. Zagreb: Novi informator.
12. Ustav Republike Hrvatske, Narodne novine, broj 85/10 - pročišćeni tekst, 05/14.
13. Kazneni zakon, Narodne novine, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19.
14. Zakon o doplatku za djecu, Narodne novine, broj 94/01, 138/06, 107/07, 61/11, 112/12, 82/15 i 58/18.

15. Zakon o državnim službenicima, Narodne novine, broj 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11, 34/12, 37/13, 38/13, 138/15, 61/17 i 70/19.
16. Zakon o elektroničkim komunikacijama, Narodne novine, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17.
17. Zakon o općem upravnom postupku, Narodne novine, broj 47/09.
18. Zakon o regulaciji energetske djelatnosti, Narodne novine, broj 120/12.
19. Zakon o sustavu državne uprave, Narodne novine, broj 66/19.
20. Zakon o zaštiti okoliša, Narodne novine, broj 80/13, 153/13 i 78/15.
21. Uredba o uredskom poslovanju, Narodne novine, broj 7/09.
22. <https://uprava.gov.hr> (pristup: 14.5.2020.)
23. <http://www.enciklopedija.hr> (pristup: 13.5.2020.)

8. PRILOZI

Prilog 1 Rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu

Prilog 2 žalba stranke

Prilog 3 Rješenje o žalbi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnje službe

Prilog 4 Rješenje o prigovoru Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti

Prilog 5 Rješenje o obnovi postupka Hrvatske energetske regulatorne agencije

Prilog 6 Rješenje o oglašavanju rješenja ništavim Ministarstva unutarnjih poslova

Prilog 7 Rješenje o ukidanju rješenja Ministarstva zaštite okoliša i energetike

Prilog 8 Rješenje o ukidanju rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja

Prilog 1

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU
KLASA:UP/I 143-02/16-01 /OB: 03526212050
URBROJ: 341-25-05/3-16-010298
OIB: 73837646819
OB: 03526212050
Broj spisa 818739
Zagreb, 1.2.2017.

U povodu zahtjeva [redacted] iz Zagreba, za ostvarivanje prava na doplatku za djecu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba Zagreba, prema članku 24. Zakona o doplatku za djecu («Narodne novine», broj 94/01., 138/06., 107/07., 38/07., 61/11., 112/12. i 82/15.) – u daljnjem tekstu: Zakon i prema članku 100.st.3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne Novine 47/09) - donosi sljedeće

RJEŠENJE

I. Korisniku doplatka za djecu, [redacted] rođ.13.1.1985. priznaje se, počevši od 27.1.2016 - 29.2.2016 pravo na doplatku za djecu u ukupnoj svoti od 972,86 kn mjesečno i to za:

[redacted] rođ.6.1.2010.
[redacted] rođ. 12.1.2012.
[redacted] rođ. 14.7.2014.

Ukupna svota doplatka povećava se 500,00 kn mjesečno, tako da korisniku počevši od 27.1.2016.- 29.2.2016. pripada doplatku u svoti od 1.472,86 kn.

II. Počevši od 1.3.2016.- 28.2.2017. korisniku se određuje doplatku za djecu u svoti od 648,57 kn mjesečno i to za:

[redacted] rođ.6.1.2010.
[redacted] rođ. 12.1.2012.
[redacted] rođ. 14.7.2014.

Ukupna svota doplatka povećava se 500,00 kn mjesečno, tako da korisniku počevši od 1.3.2016.- 28.2.2017. pripada doplatku u svoti od 1.148,57 kn.

Ovim rješenjem ukida se privremeno rješenje broj 818739 od 19.4.2016. godine.

Svota doplatka prema ovom rješenju obračunat će se s već isplaćenom svotom doplatka prema rješenju broj 818739 od 16.4.2015. i prema privremenom rješenju broj 818739 od 19.4.2016.

Pravo i isplata doplatka za djecu prema ovom rješenju pripada korisniku dok su ispunjeni zakonski uvjeti.

Žalba ne odgađa izvršenje ovoga rješenja.

OBRAZLOŽENJE

I. U provedenom je postupku utvrđeno:

- da je korisniku rješenjem prvostupanjskog tijela broj 818739 od 16.4.2015. počevši od 1.3.2015. priznato pravo na doplatku za 3 djece - u ukupnoj svoti od 1.398,02 kn mjesečno,

- da je na osnovi zahtjeva korisnika pokrenut postupak dana 27.1.2016. u kojem je utvrđeno:
 - da je dana 27.1.2016.g.korisnik za dijete [redacted] zatražio priznavanje prava na doplatu u svoti određenoj za djecu s oštećenjem zdravlja,
 - da je, po službenoj dužnosti, dana 4.2.2016. zahtjev za vještačenje i medicinska dokumentacija na ime djeteta [redacted] upućena Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Područnom uredu Zagreb radi provođenja postupka vještačenja o vrsti i stupnju oštećenja zdravlja djeteta,
 - da je dana 27.1.2017. godine dostavljen Nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Sektora za vještačenje, Područni ured Zagreb od 2.1.2016. kojim je za dijete [redacted] utvrđen II. stupanj invaliditeta prema Uredbi o metodologijama vještačenja i Listi težine i vrste invaliditeta – oštećenja funkcionalne sposobnosti,
 - da se prema članku 23.st.2. Zakona, počevši od dana podnošenja zahtjeva tj od 27.1.2016.godine korisniku doplatak za [redacted] iz članka 17. stavka 1. Zakona uvećava za 25% sukladno članku 21. stavku 1. Zakona,
 - da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. do 10. Zakona
 - da kućanstvo korisnika ima 5 članova
 - da je kućanstvo korisnika u 2014. godini ostvarilo 10.877,06 kn ukupnog dohotka, što prosječno mjesečno po članu kućanstva iznosi 181,28 kn.

Budući da proračunska osnovica, određena Zakonom o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2015.godinu («Narodne novine», broj 148/14), iznosi 3.326,00 kn, utvrđuje se da prosječni mjesečni dohodak po članu kućanstva korisnika:

- ne prelazi 16,33% proračunske osnovice od 543,14 kn.

Na osnovi navedenog korisniku se, prema članku 23. stavku 2. Zakona, tj. od 27.1.2016.-29.2.2016. određuje iznos doplatka za djecu, i to za:

- u svoti od 299,34 kn, prema članku 17. stavku 1. Zakona
- u svoti od 299,34 kn, prema članku 17. stavku 1. Zakona
- u svoti od 374,18 kn, prema članku 17. stavku 2. i članku 21. stavku 1. Zakona

u ukupnoj svoti od 972,86 kn mjesečno.

Budući da korisnik ostvaruje pravo za troje djece, ukupna svota doplatka se, prema članku 18. Zakona, povećava za 500,00 kn mjesečno, tako da ukupna svota doplatka za isplatu, počevši od 27.1.2016.- 29.2.2016. iznosi 1.472,86 kn.

Ovim rješenjem mijenja se rješenje prvostupanskog tijela 818739 od 16.4.2015. godine.

II. U provedenom postupku je utvrđeno i :

- da je korisniku privremenim rješenjem prvostupanskog tijela broj 818739 od 19.4.2016. priznato je pravo na doplatu za 3 djece u ukupnoj svoti od 1.098,68 kn,
- da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. do 10. Zakona,
- da kućanstvo korisnika ima 5 članova,
- da je kućanstvo korisnika u 2015. godini ostvarilo 78.716,65 kn ukupnog dohotka, što prosječno mjesečno po članu kućanstva iznosi 1.311,94 kn.

Budući da proračunska osnovica, određena Zakonom o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2016.godinu («Narodne novine», broj 26/16), iznosi 3.326,00 kn, utvrđuje se da prosječni mjesečni dohodak po članu kućanstva korisnika:

- prelazi 33,66% proračunske osnovice od 1.119,53 kn, a ne prelazi 50% proračunske osnovice od 1.6663,00 kn.

Na osnovi navedenog korisniku se, od 1.3.2016.- 28.2.2017. određuje iznos doplatka za djecu, i to za:

u svoti od 199,56 kn, prema članku 17. stavku 3. Zakona

u svoti od 199,56 kn, prema članku 17. stavku 3. Zakona

u svoti od 249,45 kn mjesečno, prema članku 17. stavku 3. i članku 21. stavku 1. Zakona

u ukupnoj svoti od 648,57 kn mjesečno.

Budući da korisnik ostvaruje pravo za troje djece, ukupna svota doplatka se, prema članku 18. Zakona, povećava za 500,00 kn mjesečno, tako da ukupna svota doplatka za isplatu, počevši od 1.3.2016.- 28.2.2017. iznosi 1.148,57 kn.

Žalba, prema odredbi članka 25. Zakona, ne odgađa izvršenje ovoga rješenja.

Prema odredbi članka 28. Zakona, korisnik prava na doplatku za djecu dužan je prijaviti svaku promjenu u tijeku godine zbog koje je došlo do promjene u ispunjavanju uvjeta za ostvarivanje prava na doplatku za djecu ili izmjene svote doplatka za djecu, i to u roku od 15 dana od dana nastale promjene.

Potrebno je obnoviti zahtjev za ostvarivanje prava na doplatku za djecu do 1.3.2017.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja može se, prema članku 25. Zakona o doplatku za djecu, izjaviti žalba Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Središnjoj službi, u roku od 15 dana, računajući od prvog idućeg dana od dana primitka ovoga rješenja. Žalba se predaje ili šalje poštom ovoj područnoj službi, a može se izjaviti i usmeno u zapisnik te je oslobođena pristojbe.

Referent

Vesna Jurić, v.r.

V.D.PREDSTOJNIKA PODRUČNE SLUŽBE
Tomislav Babić, v.r.

Rješenje se dostavlja:

1. [redacted]
10000 Zagreb

2. Arhivu

Prilog 2

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU

10000 ZAGREB

PREDMET:Žalba na Rješenje (primljeno: 20.02.2017.) KLASA:UP/I143-02/16-01/OB: 03526212050

U zakonskom roku od 15 dana od dana primitka Rješenja ulažem žalbu koju ću obrazložiti.

Dana 20.12.2016. pristupili smo na vještačenje sa djetetom () u Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom. Po rješenju zavoda ima 2. stupanj oštećenja što bi značilo da ima izlječivu bolest, koja nije kronična i može pohađati vrtić.

ima 31 mjesec a iza sebe 25 bronhopneumonija, nekoliko hospitalizacija, upala pluća i laringitisa (subglottica). Oduzevši ljetne mjesece kad na moru ima uredno stanje, je svaki mjesec životno ugrožen. Uzima trajnu terapiju (flikotide, melarh), svakodnevno (više puta dnevno) inhaliranje, a samo roditelj (uz liječnika) može prepoznati kada je trenutak za uključiti Ventolin, Pulmicort i Rectodelt. U vrijeme vrlo visoke koncentracije peludi dijete ne smije izaziti van jer u suprotnom inhaliranje u kućnim uvjetima ne bi bilo od pomoći, što bitno narušava njegovu kvalitetu života.

Također, pogotovo zimi, ima pogoršanje atopijskog dermatitisa što znači da može boraviti samo u prostorijama bez tepiha, zastora, tapiciranog namještaja. Atopijski dermatitis ne samo da je bolan i nelagodan za dijete te mu narušava kvalitetu života, već i sa sobom nosi goleme troškove za specialne kreme, kupke, navlake za madrace.

S obzirom da mi u srpnju ističe porodiljni bila sam primorana aktivirati Status majke odgajateljice kako bih imala neka primanja i pružila djetetu skrb. Sa tim statusom izgubila sam dječji doplatak pa po ovom rješenju i gubi ovu naknadu jer je vezana uz cenzus, a troškovi liječenja i bolest su i dalje tu.

nam nije jedino dijete, (12.01.2012.) također ima atopijski dermatitis te (06.01.2010.) ima također alergijsku astmu nekontroliranu lijekovima za razliku o kronične.

S obzirom na navedeno djetetu je potrebna pomoć u punom opsegu za svakodnevno funkcioniranje, pa Vas molim da razmotrite moju žalbu.

Sa štovanjem,

Uz žalbu prilažem: -dnevnik njege, -povijest bolesti KBC i Klinike za dječje bolesti

- rješenje Zavoda za mirovinsko osiguranje, - rješenje Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE
SREDIŠNJA SLUŽBA
A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb
telefon 01 45 95 500, telefaks 01 45 95 063, p.p. 664

KLASA: UP/II 143-02/17-01/03526212050
URBROJ: 341-99-05/3-17-2661
OIB: 73837646819
Zagreb, 29. svibnja 2017.

Broj spisa: 705880
OB: 03526212050

Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, u predmetu žalbe iz Zagreba protiv rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, KLASA: 143-02/16-01, URBROJ: 341-25-05/3-16-10298, broj: 818739 od 1. veljače 2017., na temelju članka 25. Zakona o doplatku za djecu (Narodne novine, br. 94/2001, 138/2006, 107/2007, 37/2008, 61/2011 i 112/2012), donosi sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba se uvažava.

Poništava se rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, KLASA: 143-02/16-01, URBROJ: 341-25-05/3-16-10298, broj: 818739 od 1. veljače 2017. i predmet se vraća navedenoj Područnoj službi radi donošenja novog rješenja.

O B R A Z L O Ž E N J E

Navedenim rješenjem, korisnici doplatka za djecu, _____ rođ. 13. siječnja 1985. priznato je počevši od 27. siječnja 2016. do 29. veljače 2016. pravo na doplatku za djecu u ukupnoj svoti od 972,86 kn mjesečno i to za djecu, _____ rođ. 6. siječnja 2010., _____ rođ. 12. siječnja 2012. i _____ rođ. 14. srpnja 2014.

Navedenim rješenjem, ukupna svota doplatka za djecu povećana je za 500,00 kn, tako da korisnici počevši od 27. siječnja 2016. pripada doplatku u svoti od 1.472,86 kn.

Počevši od 1. ožujka 2016. do 28. veljače 2017. korisnici je određen doplatku za djecu u svoti od 648,57 kn mjesečno.

Ukupna svota doplatka za djecu povećana je za 500,00 kn mjesečno, tako da korisnici počevši od 1. ožujka 2016. do 28. veljače 2017. pripada doplatku za djecu u svoti od 1.148,57 kn.

Navedenim rješenjem ukinuto je privremeno rješenje broj 818739 od 19. travnja 2016. te određeno da će se svota doplatka prema tom rješenju obračunati sa već isplaćenom svotom doplatka prema rješenju broj, 818739 od 16. travnja 2015. te prema privremenom rješenju, broj 818739 od 19. travnja 2016.

Rješenje je doneseno na temelju nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom (u nastavku teksta Zavod za vještačenje), Sektora za vještačenje, Područnog ureda u Zagrebu, od 2. siječnja 2016. prema kojem je kod djeteta [REDACTED] utvrđen II stupanj invaliditeta prema Uredbi o metodologiji vještačenja i Listi težine i vrste invaliditeta- oštećenja funkcionalne sposobnosti (Narodne novine, broj 153/14; 108/15 - u nastavku teksta, Uredba).

Protiv navedenog rješenja žaliteljica je pravodobno podnijela žalbu u kojoj navodi da nije zadovoljna donesenim rješenjem.

Naime, [REDACTED] ima 31 mjesec a iza sebe 25 bronhopneumonija, nekoliko hospitalizacija, upala pluća i laringitisa te je gotovo svaki mjesec životno ugrožen. Uzima trajnu terapiju fliksozida i melartha te se više puta inhalira. U vrijeme vrlo visoke koncentracije peludi ne smije izlaziti na otvoreno jer u suprotnom ne bi pomoglo inhaliranje u kućnim uvjetima. U zimskim mjesecima ga muči atopijski dermatitis, koja bolest zahtjeva specijalne kreme, kupke i slično.

Nadalje ističe da trenutno ima status majke odgojiteljice kako bi imala neka primanja i pružila djetetu odgovarajuću skrb. S tim statusom je izgubila dječiji doplatok te sa takvim rješenjem dijete gubi naknadu koja je vezana uz cenzus, a potrebna mu je pomoć u punom opsegu za svakodnevno funkcioniranje.

Pored navedenog ističe da i dijete [REDACTED] i [REDACTED] imaju slične zdravstvene probleme ali ih uspijevaju kontrolirati lijekovima.

U vezi s navedenim razlozima predlaže se da se pobijano rješenje poništi te da se donese drugo odgovarajuće rješenje u skladu sa žalbenim navodima.

Žalba je osnovana.

Nakon uvida u cijeli predmet utvrđeno je da je pobijano rješenje doneseno u povodu zahtjeva žaliteljice od 27. siječnja 2016. za priznanje prava na doplatok za svoje troje djece, dok je za dijete [REDACTED] zatražila priznanje prava na doplatok, prema odredbi članka 22. Zakona tj. kao za dijete sa težim oštećenjem zdravlja.

U provedenom prvostupanjskom postupku pribavljen je nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom (u nastavku teksta Zavod za vještačenje), Sektora za vještačenje, Područnog ureda u Zagrebu, od 2. siječnja 2016. prema kojem je kod djeteta [REDACTED] utvrđen II stupanj invaliditeta prema Uredbi o metodologiji vještačenja i Listi težine i vrste invaliditeta- oštećenja funkcionalne sposobnosti (Narodne novine, broj 153/14; 108/15 - u nastavku teksta, Uredba), temeljem kojeg je doneseno i pobijano rješenje prema kojem je za dijete [REDACTED], određen doplatok u skladu sa odredbom članka 21. Zakona.

U povodu žalbe prema odredbi članka 7. stavka 3. i članka 11. stavka 5. Zakona o jedinstvenom tijelu vještačenja (Narodne novine, broj: 85/2014.), pribavljen je nalaz i mišljenje vijeća viših vještaka Zavoda za vještačenje, Središnjeg ureda, KLASA: 551-01/16-06/582, URBROJ: 426-04-01/18-17-6, evidencijski broj vještačenja 7499 od 18. svibnja 2017. u kojem obrazloženju se navodi sljedeće:

„Alergijska astma J45.0,
Atopijski dermatitis L20.9,
Akutni recidivirajući laringitis – stanje nakon J04.0,
Učestali respiratorni infekti J06.9,
Kronične bolesti tonzila i denoida J35.8,

Prema medicinskoj dokumentaciji je razvidno da je [REDACTED] rođen nakon treće uredne trudnoće i poroda. PM 3440 gr., PD 50 cm, Apgar 10,10.

U obiteljskoj anamnezi se doznaje da je majka atopičar sa alergijom na grinje i ambroziju uz bronhitis i svrbež očiju, stariji brat ima astmu sestra ima atopijski dermatitis.

Psikomotorni razvoj: [redacted] je uredan, kontrolira sfinktere.

Osobna anamneza: u dobi od 5 mj. života (u prosincu 2014.) [redacted] imao prvi obstruktivni bronhitis te se nakon trećeg obstruktivnog bronhitisa sa obostranim otitisom (pod terapijom Ventolinom i Amoksicilinom) javlja u Ambulantu za alergologiju i kliniku imunologiju Klinike za pedijatriju KBC Rebro 25.05.2015. Načinjene pretrage i IgE 9.3 kU/L, dermat, pteron, dactyl, glomer. i bjelanjak su razine 1, radi se o niskom stupnju alergizacije, značajnoj u osobnoj i obiteljskoj anamnezi, davati Flixotide trajno, Ventolin po potrebi, cijepiti protiv pneumokoka. Uslijedili su recidivi bronhoobstrukcija, liječen ambulantno kao i hospitalno (13. do 17.02.2016. uz pozitivan bris NF na H. influenza A i 19. do 22.02.2017.). U terapiji primao decortin, Melarha, Pulmicort, Ventolin, Rectadelt, uz stalnu terapiju Flixotidom. Nalazi od 11.02.2016.: Ukupni IgE 34.0 kU/l, na dactyl, glom manje od 0,10 kU/L, altem. alter, manje od 0,10 kU/L, bet. ver. manje od 0,10 kU, bjelanjak manje od 0,10 kU/L. IgG 9,11 g/L (uRV), IgA i IgM u granici ref. vrijednosti. Kloridi u znoju 10 mmol/L (u RV). U doba vještačenja ukupno imao 22 puta obstruktivne bronhitise, a u veljači 2016. imao i subglotični laringitis zbog koga je hospitalno liječen, ova stanja se javljaju uz febrilitet i bez njega. Prema mišljenju alergologa pulmologa (02.02.2017.) radi se o alergijskoj atmi i atopijskom dermatitisu te je [redacted] na stalnoj terapiji s Melarh i Flixotide, uz primjenu Ventolina po potrebi, a u pogorsanjima težeg stupnja daje se Pulmicort, Ventolin i NaCl 0,9%, a jednokratno i Rectodelt sup.

U vrijeme vještačenja 02.01.2017. Status praesens: Dječak u dobi od vije godine i nepunih šest mjeseci, afebrilan, dobrog općeg stanja i urednih vitalnih funkcija. Saturacija mjerena pulsničkim oksimetrom 99%. Koža: na desnom gluteusu manja ekzorijacija. Koža je suha i perutava. Pulmno: uredan šum disanja.

Prema Listi težine i vrste invaliditeta – oštećenje funkcionalnih sposobnosti utvrđeno je da kod [redacted] postoji alergijska astma (manifestirala se učestalim bronhoobstrukcija i laringitisom) i atopijski dermatitis, a stupanj oštećenja njegovih funkcionalnih sposobnosti prema Kroničnim bolestima kod djece je izražen u mjerilima 3. stupnja.

Slijedom navedenog kod ispitanika je utvrđeno:

- tjelesno oštećenje – postoji alergijska astma i atopijski dermatitis, a prema Kroničnim bolestima kod djece je izražen u mjerilima 3. stupnja
- ne postoji više vrsta oštećenja
- postoji privremena promjena u zdravstvenom stanju, jer postoji alergijska astma i atopijski dermatitis koji se mogu poboljšati uz dostupne mjere liječenja (inhalacije, iv. i im. liječenje, sirup, tablete, supozitoriji)
- iako je prisutna promjena u zdravstvenom stanju, težina oštećenja funkcionalnih sposobnosti nije izražena u mjerilima teškog invaliditeta, jer se ne radi o teškoj kroničnoj bolesti s komplikacijama ili terminalnim stanjem
- ocjena zdravstvenog stanja izražena je u mjerilima težeg invaliditeta, jer mu je potreban nadzor kod stalnog uzimanja medikamentozne terapije
- postoji potreba privremene pomoći i njege druge osobe u punom opsegu, jer mu je potrebna pomoć kod korištenja zdravstvene zaštite

- kontrolno vještačenje potrebno je ponoviti u svibnju 2019. godine. Za ponovno vještačenje je potrebno pribaviti nove nalaze dječjeg pulmologa i alergologa, dermatologa, nadležnog primarnog pedijatra, uz laboratorijske nalaze."

Budući da je navedenim nalazom i mišljenjem vijeća viših vještaka Zavoda za vještačenje ustanovljeno da kod djeteta rođ. 14.7.2014. postoji teži invaliditet te mu je prijeko potrebna privremena pomoć i njega druge osobe u punom opsegu, pobijano rješenje valjalo je poništiti prema odredbi članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/2009.) i predmet vratiti tijelu prvog stupnja radi donošenja novog rješenja.

Na temelju navedenih razloga valjalo je žalbu kao osnovanu uvažiti, pobijano rješenje poništiti i predmet vratiti Područnoj službi u Zagrebu, radi donošenja novog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja može se, prema članku 120. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/2009), pokrenuti upravni spor. Prema Zakonu o upravnim sporovima, upravni spor pokreće se tužbom. Tužba se podnosi u roku od 30 dana, računajući od dana dostave ovog rješenja izravno Upravnom sudu, prema mjesnoj nadležnosti određenoj člankom 13. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/2010 i 143/2012). Tužba se podnosi u dva primjerka i uz nju se prilažu dva prijepisa rješenja protiv kojega se tužba podnosi. Ostali prilozi, uz tužbu, također se podnose u dva primjerka (prijepisa).

REFERENT

Vanda Babić, dipl. prav., v.r.

PREMA OVLAŠTENJU RAVNATELJA ZAVODA
NAČELNICA ODJELA ZA ŽALBE I UPRAVNE
SPOROVE

Ljiljana Sladović-Ninić, dipl. prav., v.r.

RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

10000 Zagreb

KLASA: UP/I-341-02/16-02/02
URBROJ: 376-12-16-7
Zagreb, 31. kolovoza 2016.

Na temelju članka 6. stavka 1. točke 1., članka 10. stavka 1. točke 1. i članka 12. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga (NN br. 71/14) te članka 96. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09), u postupku rješavanja prigovora d.o.o., Zagreb, , zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva d.o.o., po punomoći u spisu, na I. izmjene i dopune Izvješća o mreži 2017., , Zagreb, , Vijeće Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti na sjednici održanoj 31. kolovoza 2016. donosi

RJEŠENJE

- I. Usvaja se u cijelosti prigovor , Zagreb, , kao osnovan.
- II. Poništava se točka 3. Odluke o izmjenama i dopunama Izvješća o mreži 2017. kojom je , Zagreb, , u cijelosti izmijenio točku „3.6.3. Ranžirni kolodvori i objekti za formiranje vlakova uključujući objekte za manevriranje“.
- III. Nalaže se , Zagreb , da u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja uskladi sadržaj točke 3.6.3. Izvješća o mreži 2017., na način da prethodno u cijelosti propiše uvjete temeljem kojih su određeni kolodvori u kojima je dopušteno ranžiranje.
- IV. Nalaže se , Zagreb, , da u roku od 8 dana od dana izvršenja naloga iz točke III. izreke ovog rješenja, dostavi na uvid dokaze o izvršenju ovoga rješenja Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti.
- V. Ukoliko , Zagreb, , ne postupi prema točkama III. i IV. izreke ovog rješenja, izreći će se odgovornoj osobi novčana kazna u iznosu od 10.000,00 (deset tisuća) kuna. U slučaju daljnjeg neizvršenja rješenja biti će izrečena nova, veća novčana kazna.

Obrazloženje

Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) zaprimila je prigovor [redacted], Zagreb, [redacted] (dalje: [redacted]) na I. izmjene i dopune Izvješća o mreži 2017. (dalje: I. izmjene i dopune IOM 2017.), [redacted], Zagreb, [redacted] (dalje: [redacted]), sukladno članku 12. Zakona o regulaciji tržišta željezničkih usluga (dalje: ZRTŽU).

U predmetnom postupku, povodom izjavljenog prigovora, održana je usmena rasprava na koju su pristupili punomoćnici obiju stranaka.

Na raspravi je pročitana prigovor [redacted] u kojem je u bitnome navedeno da je [redacted] donio I. izmjene i dopune IOM 2017. u kojima su navedeni kolodvori u kojima je dopušteno ranžiranje te da su predmetne izmjene temeljene na VI. izmjenama i dopunama Upute 40, temeljem kojih je donesena Odluka o popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje (UI-101-9/16 od 19.5.2016.), a Uputa 40 izmijenjena na način da je dodan novi članak (44.a), u kojem [redacted] definira ranžiranje i određuje da je isto dopušteno samo u kolodvorima koji za to imaju potrebne tehničke i prometno-tehnološke uvjete, a popis navedenih kolodvora se objavljuje u Izvješću o mreži.

Dalje se navodi da je u popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje ukupno trinaest kolodvora za koje se, smatra [redacted], sigurno ne može tvrditi da su jedini kolodvori na mreži „koji za to imaju potrebne tehničke i prometno-tehnološke uvjete“, jer da u navedeni popis nije uvršten Zagreb Zapadni kolodvor (dalje: Zagreb ZK) i neki drugi kolodvori (Sisak Caprag, Zagreb Žitnjak, Kutina Škrljevo, Rijeka Brajdica, Virovitica...), koji se prema prometno-tehnološkim uvjetima bitno ne razlikuju od kolodvora koji se nalaze na popisu, zaključuje [redacted]. Nije jasno kojim se to kriterijima [redacted] rukovodio u donošenju ovakve odluke, i koje to uvjete ne zadovoljava primjerice Zagreb ZK, obzirom da se isti koristi kao tehnički kolodvor za formiranje i rasformiranje vlakova, praktički kontinuirano od kada je pušten u promet.

Nadalje, [redacted] u prigovoru navodi i to da se Zagreb ZK sastoji od dva kolosiječna parka: putnički i teretni, te da se u teretnom dijelu nalazi četrnaest kolosijeka od čega su 8., 9., 10., 11., 12. i 13. kolosijek ranžirni kolosijeci, kao i to da je u teretnom dijelu smješten i Kontejnerski terminal Vrapče sa svojim kolosijecima. [redacted] dodaje kako u kolodvoru postoji stalna kolodvorska manevra i osoblje, vagona vaga, razglasni i interfonski uređaji namijenjeni sporazumijevanju pri manevriranju te ostali neophodni uređaji i sklopovi za rad kolodvora. Stoga [redacted] zaključuje, kako Zagreb ZK raspolaže kolosiječnim postrojenjima, postrojenjima za robne radnje, značajno boljim signalno-sigurnosnim postrojenjima i osiguranjem, telekomunikacijskim postrojenjima i drugim postrojenjima potrebnim za ranžiranje, zbog čega smatra da u Zagreb ZK postoje svi potrebni tehnički i prometno-tehnološki uvjeti za ranžiranje.

Također [redacted] u prigovoru podsjeća, kako su se u spornom kolodvoru, formirali i rasformiravali vlakovi i u vrijeme kada je kolodvor bio znatno skromnije tehnički opremljen, nego je to danas, i uz puno veću količinu prerađenih vlakova i vagona, te smatra da isključivanje Zagreb ZK iz popisa kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje nema realnog opravdanja. Pored navedenog, dodaje kako u spornom kolodvoru vlakovi režima „B“ završavaju i započinju vožnju, i u istom se sastavljaju vlakovi za kolodvore Podsused Tvornica, Savski Marof, Zaprešić, Novi Dvori, Zagreb Ranžirni kolodvor (dalje: Zagreb RK), Ivanić Grad, Hrvatski Leskovac, što bi ovakvim izmjenama Izvješća o mreži bilo onemogućeno i rezultiralo bi dodatnim troškovima za [redacted], zbog njihovog premještanja u Zagreb RK. [redacted] ističe kako, u skladu s Bijelom knjigom Europske unije i Strategijom prometnog razvitka Republike Hrvatske, radi značajne pomake u cilju većeg korištenja kontejnerskog prometa, a ovom odlukom se to onemogućava te zaključuje kako je logična posljedica takve odluke zatvaranje Kontejnerskog terminala Vrapče, što će donijeti nemjerljive štete društvu.

[redacted] naglašava kako donošenje administrativnih mjera, kojima ga se prisiljava na sastavljanje i rastavljanje vlakova u kolodvorima gdje te poslove radi [redacted] a zabranjuje u kolodvorima gdje te poslove radi [redacted], uzrokuje [redacted] direktnu štetu kroz znatno povećanje troškova manevriranja, čime je ugrožena stabilnost poslovanja, remeti se tehnologija rada te se direktno značajno utječe na smanjenje konkurentnosti društva i narušava njegova pozicija na tržištu.

Obzirom na navedeno, [redacted] traži žurno stavljanje izvan snage navedene Izmjene.

Nadalje, na raspravi je pročitano i očitovanje na prigovor u kojem je u bitnome navedeno da je Uprava društva 5. svibnja 2016. donijela 6. izmjene i dopune Prometne upute (UI-100-18/16., Upute HŽI-40), u kojima je, između ostalog, člankom 44.a definirala pojam ranžiranja i propisala osnovne uvjete za kolodvore u kojima se ranžiranje dopušta, kao i način određivanja popisa kolodvora u kojima se ranžiranje dopušta.

Na temelju izmjena Upute HŽI-40 (čl. 44.a) Uprava društva je na sjednici 19. svibnja 2016. donijela Odluku o popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje (broj: UI-101-9/16), na temelju koje je izvršen dio I. izmjena i dopuna IOM 2017, koje je Uprava društva donijela na sjednici održanoj 16. lipnja 2016. (Odluka broj UI-2-6/16).

Dalje u predmetnom očitovanju dodaje kako je u uvodu svog prigovora korektno opisao način na koji je došlo do izmjena IOM 2017., odnosno zabrane ranžiranja u Zagreb ZK. je suglasan s tvrdnjom kako se Zagreb ZK koriste za formiranje i rasformiranje vlakova, te da će se koristiti i dalje, ali samo onih koji prevoze tzv. loko pošiljke (pošiljke kojima je otpremni ili određeni kolodvor Zagreb ZK) te za kontejnerske vlakove. Međutim, što se tiče ranžiranja vlakova, navodi kako je situacija malo drugačija, jer se organizaciju manevarskog rada nastojalo postaviti na način da se u svakom većem željezničkom čvorištu (gradu) odredi samo jedan kolodvor u kojem će se obavljati ranžiranje teretnih vagona. Prvi uvjet za takav kolodvor je da ima dovoljno kolosiječnih kapaciteta za takav posao, kao i ostale tehničke mogućnosti, a drugi da se nalazi na periferiji grada, što dalje od centra, jer je ranžiranje teretnih vagona povezano s bitno povećanom bukom i povećanim rizikom od pojave raznih vrsta izvanrednih događaja.

Također se u očitovanju pojašnjava kako je izgradnjom Zagreb RK, istovremeno ukinuto ranžiranje u Zagreb Borongaju, a u Zagreb ZK preostalo je svega nekoliko vlakova, prvenstveno tzv. „B“ režima (pošiljke ekspresne robe, komadne pošiljke i sl.), te nakon puštanja u rad privremenog kontejnerskog terminala u Vrapču, pojedinih kontejnerskih vlakova.

ističe i to kako količina vagona ranžiranih u Zagreb RK već godinama pada, u skladu sa sve manjom količinom prijevoza pojedinačnih vagonskih pošiljaka u RH, kao i to da je prije nekoliko godina taj pad i ubrzao, prebacujući ranžiranje dijela vlakova u kolodvore Slavonski Brod i Karlovac, isto tako obrazlažući te mjere racionalizacijom. dalje navodi kako tada nije reagirao, premda je smatrao da nikome nije u interesu da se ranžiranje, umjesto u jednom velikom centru dijeli na nekoliko kolodvora.

u očitovanju također navodi i to kako je početkom siječnja ove godine operativno, suprotno važećem voznom redu, počeo ranžirati sve svoje preostale vlakove u Zagreb ZK umjesto u Zagreb RK, gdje su do tada ranžirani. Istovremeno je zatražio i formalnu promjenu otpremnog odnosno određeni kolodvora za sve vlakove koji su po voznom redu do tada počinjali odnosno završavali vožnju u Zagreb RK, s time da umjesto Zagreb RK stoji Zagreb ZK, a kod nekih vlakova čak i Zagreb Žitnjak. je odlučio prihvatiti navedene zahtjeve do sređivanja regulative, tako da je od 8. veljače 2016., tj. stupanja na snagu izmjena voznog reda, praktički kompletno ranžiranje teretnih vlakova prebačeno u Zagreb ZK, te da su od navedenog datuma počele i pritužbe na takav način rada. Predmetne pritužbe su podnijeli suvlasnici stambenih zgrada u blizini teretnog dijela Zagreb ZK, kao i putnici koji nisu mogli doći do perona zbog ostavljenih vagona na kolosijeku na području pješačkog prijelaza. Pored navedenog, je Zagreb ZK počeo koristiti i za garažiranje vagona, zbog čega dolazi do zatrpavanja kolodvora vagonima i povećanog rizika od nastanka izvanrednih događaja. Sve navedeno, napominje utjecalo je na smanjenje kvalitete života stanovnika tog dijela grada te je povećan rizik od nastanka izvanrednih događaja. ističe kako je reguliranju problematike ranžiranja pristupio, jer ne može ni pretpostaviti što bi se ubuduće moglo dogoditi, a sve pod opravdanjem (upitne) racionalizacije. naglašava kako zabrana ranžiranja u Zagreb ZK nije odmah provedena, kako se -u ne bi prouzročila eventualna šteta, te će navedena promjena stupiti na snagu tek s početkom novog voznog reda, odnosno 11. prosinca 2016.

nadalje ističe, kako bi se prilikom ove rasprave o ranžiranju, mogla povući paralela s još jednom situacijom u teretnom prometu. Naime, svi teretni vlakovi koji prometuju na relaciji Rijeka - Mađarska, pa i na relaciji Slovenija - Srbija, kroz zagrebački željeznički čvor prolaze zaobilazno, preko Zagreb RK. navodi kako su svjesni da bi svim teretnim prijevoznicima bilo

jednostavnije, brže i jeftinije da vlakovi prolaze kroz Zagreb GK, ali smatra da ne bi bilo u redu dopustiti teretnim vlakovima da „tutnje“ kroz Zagreb GK. Prolaze teretnih vlakova kroz Zagreb GK, dopušta samo operativno, u izuzetnim okolnostima.

Nadalje, je u svom očitovanju na postavljeno pitanje u prigovoru a, zašto u popisu kolodvora u kojima je dozvoljeno manevriranje nema kolodvora Sisak Caprag, Zagreb Žitnjak, Kutina, Škrljevo, Rijeka Brajdica, Virovitica itd., odgovorio kako je razlog tome što su to utovarno - istovarni kolodvori u kojima nema tehnološke potrebe za ranžiranjem, bez obzira na kolosiječne kapacitete. Nadalje dodaje, kako je u popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje naveden kolodvor Rijeka, koji je isto tako utovarno - istovarni kolodvor, ali je i kolodvor u kojem se ranžiraju pošiljke iz jednog dijela RH za Italiju, pa se iz Rijeke prugom Rijeka - Šapjane d.g. otpremaju vlakovi s istovrsnim teretom.

Na tvrdnju a iz prigovora kako bi, temeljem izmjena IOM-a, bila onemogućena otprema i prihvat vlakova tzv. „B“ režima, kao i vlakova za kolodvore unutar i oko zagrebačkog željezničkog čvora, kako vlakovi broj 60400/401 Vinkovci - Zagreb ZK i obratno kao i 60200/201 Koprivnica - Zagreb ZK i obratno, unatoč svom nazivu vlakova „B“ režima, više uopće nemaju takvih pošiljaka. Nadalje, navodi kako se već odavno ekspresne pošiljke ne prevoze željeznicom, a pošiljaka tzv. Dom Expressa isto tako više nema, budući je i Dom Express, kao dio Agita, ukimut od strane -a. nadalje zaključuje kako to nisu vlakovi „B“ režima, već normalni, konvencionalni vlakovi s pojedinačnim pošiljkama, koji bi trebali dolaziti u Zagreb RK na redoviti postupak ranžiranja. U nacrtu voznog reda 2016./2017. ponuđeni su za Zagreb RK, dok vlakovi za ostale kolodvore unutar i oko čvora služe za krajnju dostavu pošiljaka u uputne kolodvore, i uvijek se pokreću iz ranžirnog kolodvora, gdje se formiraju od vagona iz dolaznih direktnih vlakova s pojedinačnim pošiljkama.

Zaključno u svom očitovanju na prigovor osporava tvrdnju a o neminovnosti zatvaranja Kontejnerskog terminala Vrapče, iz razloga što je za vozni red 2016./2017. predao zahtjeve za trase za kontejnerske vlakove koji se tiču Kontejnerskog terminala Vrapče (vlak 60300/301, redovni vlak, relacija Rijeka Brajdica - Zagreb ZK i obratno, vlak 60302/303, izvanredni vlak, relacija Rijeka Brajdica - Zagreb ZK i obratno i vlak 60340/341, redovni vlak, relacija Split Predgrađe - Zagreb ZK i obratno). je sva tri zahtjeva za trase odobrio, te su trase objavljene u nacrtu voznog reda 2016./2017., što se vrlo lako može provjeriti uvidom u nacrt voznog reda 2016./2017..

Punomoćnik a, odvjetnik Žarko Smolčić, nakon što je pročitano gore navedeno, izjavio je da u cijelosti ostaje kod izjavljenog prigovora te da istome nema ništa drugo, niti bitno za dodati.

Punomoćnik -a, Ratko Almer, direktor Pristupa infrastrukturi, nakon što je pročitano gore navedeno, izjavio je da u cijelosti ostaje kod svog pisanog očitovanja na prigovor i da istome također nema ništa drugo, niti bitno za dodati.

Punomoćnik -a je posebno napomenuo kako je osnovni razlog njihovog prigovora nedostatak obrazloženja, odnosno jasno obrazloženih kriterija po kojima su određeni kolodvori taksativno navedeni kao kolodvori u kojima se može obavljati ranžiranje, uz istovremeni nedostatak kriterija po kojem se ne može obavljati ta ista djelatnost na Zagreb ZK. Punomoćnik -a se pozvao na članak 44.a stavak 3. Prometne upute u kojem se navodi da se pod tehničkim uvjetima podrazumijeva opskrbljenost kolodvora spuštalicama i/ili izvlačnjacima i/ili skupinama kolosijeka koji su namijenjeni samo za manevriranje te zaključio kako iz toga proizlazi da su na Zagreb ZK ti tehnički uvjeti ispunjeni, te da su uvijek i bili ispunjeni.

Punomoćnik -a je posebno napomenuo da se manevriranje na Zagreb ZK odvija na teretnom dijelu Zagreb ZK, gdje su s obje strane pruge industrijski objekti, te naglasio da nigdje nikada nije bilo izrijekom propisano da je manevriranje na Zagreb ZK zabranjeno, pa slijedom toga smatra prigovor -a u cijelosti opravdanim i osnovanim.

Punomoćnik a je naveo kako nije točan navod punomoćnika -a, u dijelu u kojem je iskazao da se na teretnom dijelu Zagreb ZK, s obje strane nalaze samo industrijski objekti, kao i to da nije točno da je na Zagreb ZK zabranjeno manevriranje, već je zabranjeno samo ranžiranje.

Nadalje na usmenoj raspravi izvršen je uvid i pročitana je Uputa o izmjenama i dopunama Prometne upute (Uputa 40, 6. izmjene i dopune) od 5. svibnja 2016., Odluka o popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje od 19. svibnja 2016. i Odluka o I. izmjenama i dopunama IOM 2017. od 16. lipnja 2016. (objavljena na internetskim stranicama a 27. lipnja 2016.).

Izvršenim uvidom u navedenu Uputu razvidno je da je u članku 44.a stavku 2. propisano da je ranžiranje dopušteno samo u kolodvorima koji za to imaju potrebne tehničke i prometno-tehnološke uvjete, dok je u stavku 3. istog članka propisano da se pod tehničkim uvjetima podrazumijeva opskrbljenost kolodvora spuštalicama i/ili izvlačnjacima i/ili skupinama kolosijeka koji su namijenjeni samo za manevriranje. Nadalje izvršenim uvidom u Odluku o popisu kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje je razvidno da popis sadrži ukupno trinaest kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje, ali da na taj popis nije uvršten Zagreb ZK.

Također izvršenim uvidom u Odluku o I. izmjenama i dopunama IOM 2017. razvidno je da u istoj definira pojam ranžiranja te u tom smislu navodi da se ranžiranjem smatra manevriranje vagonima vlakova u kolodvorima u kojima ti vlakovi po voznom redu završavaju vožnju, a koje ima za cilj sastavljanje novih vlakova za pojedine određene kolodvore, te također navodi ukupno trinaest kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje, pri čemu je i ovdje izostavljen Zagreb ZK sa popisa.

Nakon provedene usmene rasprave, cijeneći i analizirajući navode u prigovoru a, navode a u očitovanju na isti, te izvršenim uvidom u gore navedeno te iskaze punomoćnika a i a dane na usmenoj raspravi, nesporno je utvrđeno da je u svojim I. izmjenama i dopunama IOM 2017., koje je donio 16. lipnja 2016., a javno objavio 27. lipnja 2016., definirao pojam ranžiranja te naveo ukupno trinaest kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje, pri čemu na tom popisu nije naveden Zagreb ZK.

Također je nesporno utvrđeno da je u Uputi o izmjenama i dopunama Prometne upute (Uputa 40, 6. izmjene i dopune) od 5. svibnja 2016. u članku 44.a. stavku 2. propisao kako se ranžiranje dopušta samo u kolodvorima koji za to imaju potrebne tehničke i prometno-tehnološke uvjete, pri čemu je propisao koji su to potrebni tehnički uvjeti, ali je izostavio propisati prometno-tehnološke uvjete, niti je iste spomenuo, odnosno niti ih je propisao u nekom drugom dokumentu.

Nesporno je utvrđeno i to da je određene prometno-tehnološke uvjete spomenuo u svom očitovanju na prigovor -a, no ovo regulatorno tijelo to nije moglo uzeti kao relevantno prilikom donošenja ove odluke, obzirom da je očitovanje u tom smislu dano prvi puta povodom izjavljenog prigovora koji je iz razloga nedostatka propisanih uvjeta i izjavljen. Dakle radilo se o činjenicama o kojima podnositelj prigovora, a niti drugi željeznički prijevoznici, nisu imali, niti su mogli imati saznanja, jer isto, kao što je već prethodno gore navedeno, nije bilo nigdje propisano, niti objavljeno.

Dakle iz predmetnih I. izmjena i dopuna IOM-a 2017., kao ni iz drugih propisa nije razvidno koje to uvjete ne zadovoljava Zagreb ZK, a zbog kojih nije uvršten na popis kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje, a niti je razvidno koji su to uvjeti koje zadovoljavaju navedenih trinaest kolodvora koji su stavljani na popis. Zbog navedenog je potrebno propisati i prometno-tehnološke uvjete koji su bili od utjecaja na odluku o tome hoće li neki od kolodvora biti uvršten na popis kolodvora u kojima je dopušteno ranžiranje, što je propustio učiniti, a što je u ovom postupku nesporno utvrđeno.

Shodno tome, navedeni prigovor a je u cijelosti osnovan.

Ukoliko ne postupi sukladno navedenom u točkama III. i IV. izreke ovog rješenja, odgovornoj osobi a izreći će se novčana kazna u iznosu od 10.000,00 (deset tisuća) kuna, sukladno odredbama članka 139. i 142. Zakona o općem upravnom postupku. U slučaju daljnjeg neizvršenja rješenja biti će izrečena nova, veća novčana kazna.

Slijedom svega navedenog, riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može u roku 30 dana od dana primitka istog pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom na području kojeg tužitelj ima prebivalište, odnosno sjedište.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dostaviti:

1. Odvjetničko društvo
- 2.
3. U spis

, 10000 Zagreb - osobna dostava
, 10000 Zagreb - osobna dostava

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA ENERGETSKA
REGULATORNA AGENCIJA
Ulica grada Vukovara 14
10000 Zagreb

Ovo Rješenje postalo je
pravomoćno dana _____

U Zagrebu, _____

Potpis ovlaštene osobe

Klasa: UPI 034-02/13-30/106

Urbroj: 371-01/17-11

Zagreb, 3. ožujka 2017.

Hrvatska energetska regulatorna agencija na temelju članka 11. stavka 1. točke 8. Zakona o regulaciji energetskih djelatnosti („Narodne novine“, broj 120/12) i članka 126. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), po službenoj dužnosti, na 8. sjednici Upravnog vijeća Hrvatske energetske regulatorne agencije održanoj 3. ožujka 2017., donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Određuje se obnova upravnog postupka produženja prethodnog rješenja o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije, pokrenutog na zahtjev trgovačkog društva _____ društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju, trgovinu i usluge, _____, Osijek, matični broj subjekta: _____, OIB: _____, koje namjerava izgraditi postrojenje za proizvodnju električne energije naziva Sunčana elektrana Panagra 3.
2. Odgada se izvršenje Rješenja, klasa: UPI 034-02/13-30/106, urbroj: 371-01/15-08 od 9. prosinca 2015.
3. U obnovljenom postupku pozvat će se trgovačko društvo _____ društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju, trgovinu i usluge, _____, Osijek, matični broj subjekta: _____, OIB: _____ da dostavi podatke i dokumentaciju kojom dokazuje da je prije isteka roka važenja Prethodnog rješenja o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije, klasa: UPI 034-02/13-30/106, urbroj: 371-01/14-04 od 17. siječnja 2014. u gradnju proizvodnog postrojenja naziva Sunčana elektrana Panagra 3 utrošilo najmanje 50% planiranih investicijskih troškova.
4. Ovo Rješenje dostavit će se u roku od 8 (osam) dana od dana izvršnosti Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, Hrvatskom operatoru tržišta energije d.o.o., Hrvatskom operatoru prijenosnog sustava d.o.o. i HEP-Operatoru distribucijskog sustava d.o.o.
5. Ovo Rješenje objavit će se na internetskoj stranici Hrvatske energetske regulatorne agencije.

O b r a z l o ž e n j e

Hrvatska energetska regulatorna agencija (dalje: IIERA) izdala je trgovačkom društvu društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju, trgovinu i usluge, Osijek, matični broj subjekta: OIB: (dalje:) na 25. sjednici Upravnog vijeća HERA-e održanoj 9. prosinca 2015. Rješenje, klasa: UPI 034-02/13-30/106, urbroj: 371-01/15-08 (dalje: Rješenje o produženju prethodnog rješenja), kojim je odobren zahtjev trgovačkog društva za produženje Prethodnog rješenja o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije, klasa: UPI 034-02/13-30/106, urbroj: 371-01/14-04 od 17. siječnja 2014. (dalje: Prethodno rješenje), za postrojenje naziva Sunčana elektrana Panagra 3, uz koji je Hrvatskoj energetske regulatornoj agenciji bila dostavljena sljedeća dokumentacija:

- izjava da je u gradnju proizvodnog postrojenja naziva Sunčana elektrana Panagra 3 utrošeno najmanje 50% planiranih investicijskih troškova ovjerena od strane javnog bilježnika 18. studenoga 2015. (dalje: Izjava);
- analiza opravdanosti izgradnje proizvodnog postrojenja Sunčana elektrana Panagra 3, na temelju koje je izdano energetske odobrenje, klasa: UP/1-310-02/13-01/82, urbroj: 526-03-02-02-01/3-13-4 od 17. listopada 2013. (dalje: Analiza opravdanosti izgradnje postrojenja).

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je trgovačko društvo 22. siječnja 2014. zaprimilo Prethodno rješenje odnosno da je isto postalo izvršno 22. siječnja 2014. Također, utvrđeno je da je trgovačko društvo 14. prosinca 2015. zaprimilo Rješenje o produženju prethodnog rješenja odnosno da je isto postalo izvršno 14. prosinca 2015.

Nadalje, društvo dostavilo je HERA-i 1. rujna 2016. sljedeću dokumentaciju:

1. analitičke konto kartice materijalne imovine u pripremi 01.01.2013. do 15.10.2015. godine i analitičke kartice dobavljača u 2013., 2014. i 2015. godini,
2. preslike računa i drugih dokumenata koji su bili temelj knjiženja troškova nabave na analitičkim konto karticama materijalne imovine u pripremi,
3. preslike izvoda žiro-računa iz kojih je vidljivo plaćanje dobavljačima,
4. bruto bilancu na dan 30. lipnja 2016. godine,
5. Godišnja financijska izvješća za 2014. godinu i 2015. godinu

Uvidom u dokumentaciju dostavljenu 1. rujna 2016., utvrđeno je da je društvo ima u bruto bilanci na kontu materijalne imovine u pripremi (konto 02533-3-SE) evidentiranu vrijednost od 38.200,25 kn zaključno s 30. lipnjem 2016. kao i na analitičkoj kartici konta 02533-3-SE . Nadalje, društvo i u svom dopisu od 30. kolovoza 2016., u prilogu kojeg je dostavljena gore navedena dokumentacija, navodi da utrošena sredstva iznose 38.200,25 kn.

Uvidom u Analizu opravdanosti izgradnje postrojenja utvrđeno je da planirani iznos izgradnje postrojenja naziva Sunčana elektrana Panagra 3 iznosi 2.058.800,00 kn.

Sljedom dostavljenih podataka društva moglo bi se zaključiti da je na dan davanja Izjave, 18. studenoga 2015., u gradnju proizvodnog postrojenja Sunčana elektrana Panagra 3 bilo utrošeno 1,9% planiranih investicijskih troškova odnosno da postoje osnove

sumnje da navodi u Izjavi da je u gradnju proizvodnog postrojenja Sunčana elektrana Panagra 3 utrošeno najmanje 50% planiranih investicijskih troškova ne bi bili istiniti.

Člankom 7. stavkom 2. Pravilnika o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije („Narodne novine“, broj 132/13, 81/14, 93/14, 24/15, 99/15 i 110/15) propisano je da se rok važenja prethodnog rješenja može, na zahtjev nositelja projekta, produžiti jednom, za još 24 mjeseca ukoliko se Hrvatskoj energetskej regulatornoj agenciji, prije isteka roka važenja prethodnog rješenja dostavi javnobilježnički ovjerena izjava nositelja projekta da je u gradnju proizvodnog postrojenja utrošeno najmanje 50% planiranih investicijskih troškova. Stavkom 3. istoga članka propisano je da je, uz izjavu iz stavka 2., nositelj projekta dužan Hrvatskoj energetskej regulatornoj agenciji dostaviti i analizu opravdanosti izgradnje proizvodnog postrojenja, na temelju koje je izdano energetske odobrenje.

Člankom 123. stavkom 1. točkom 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako je rješenje povoljno za stranku doneseno na temelju neistinitih navoda stranke kojima je službena osoba dovedena u zabludu.

Nadalje, člankom 126. stavkom 3. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da ako nadležno tijelo ne odbaci niti odbije prijedlog za obnovu postupka ili po službenoj dužnosti utvrdi da postoje razlozi za obnovu postupka, donijet će rješenje kojim će dopustiti obnovu postupka i odrediti u kojem će se opsegu postupak obnoviti. Rješenje kojim se dopušta obnova postupka odgađa izvršenje rješenja protiv kojeg je obnova dopuštena.

Slijedom navedenih odredaba Pravilnika o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije i Zakona o općem upravnom postupku, a imajući u vidu prethodno opisano činjenično stanje kao i zaključke koji iz njega proizlaze, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovoga Rješenja.

Sukladno članku 126. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku rješenje kojim se dopušta obnova postupka odgađa izvršenje rješenja protiv kojeg je obnova dopuštena te je stoga navedeno kao u točki 2. izreke ovoga Rješenja. Isto tako, člankom 126. stavkom 3. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se rješenjem kojim se dopušta obnova postupka određuje i u kojem će se opsegu postupak obnoviti te je stoga odlučeno kao u točki 3. izreke ovoga Rješenja.

Člankom 7. stavkom 6. Pravilnika propisana je obveza Hrvatskoj energetskej regulatornoj agenciji da prethodno rješenje o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije dostavi ministarstvu nadležnom za energetiku, operatoru tržišta, operatoru prijenosnog sustava i operatoru distribucijskog sustava u roku od osam dana od dana pravomoćnosti te je stoga odlučeno kao u točki 4. izreke ovog Rješenja.

Člankom 27. stavkom 9. Zakona o regulaciji energetske djelatnosti propisano je da se pojedinačne odluke koje Upravno vijeće Hrvatske energetske regulatorne agencije donosi u obavljanju javnih ovlasti objavljuju na internetskoj stranici Hrvatske energetske regulatorne agencije te je stoga odlučeno kao u točki 5. izreke ovoga Rješenja.

Predsjednik Upravnog vijeća
dipl. ing.

Uputa o pravnom lijeku:

Ovo Rješenje je izvršno.

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom kod Upravnog suda u Osijeku, u roku od 30 dana od dostave ovoga Rješenja.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Klasa: UP/I-112-02/18-01/79

Urbroj: 511-01-156-18-32

Zagreb, 20. prosinca 2018.

Na temelju članka 63. stavka 1. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, br. 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11, 34/12, 37/13, 38/13, 138/15-OiRUSRH i 61/17) te članka 128. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/2009), u predmetu izbora kandidata u izvanrednom postupku prijama u državnu službu, po službenoj dužnosti donosi se

RJEŠENJE

Oglašava se ništavim rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Klasa: UP/I-112-02/18-01/79, Urbroj: 511-01-156-18-5 od 11. prosinca 2018. godine, kojim je u provedenom postupku povodom javnog natječaja izabrana u Ministarstvo unutarnjih poslova, Uprava za pravne poslove i ljudske potencijale, Sektor za pravne poslove, Služba za normativne poslove, na radno mjesto administrativni tajnik.

Obrazloženje

Rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova Klasa: UP/I-112-02/18-01/79, Urbroj: 511-01-156-18-5 od 11. prosinca 2018. godine, u provedenom postupku povodom javnog natječaja, izabrana je u Ministarstvo unutarnjih poslova, Uprava za pravne poslove i ljudske potencijale, Sektor za pravne poslove, Služba za normativne poslove, na radno mjesto administrativni tajnik.

Rješenje o izboru imenovane javno je objavljeno dana 14. prosinca 2018. godine na web stranici Ministarstva uprave i web stranici Ministarstva unutarnjih poslova.

Dana 17. prosinca 2018. godine je ovom Ministarstvu podnijela pisani podnesak u kojem izjavljuje da odustaje od prijama na radno mjesto administrativni tajnik.

Člankom 128. stavkom 1. točkom 3. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da će se rješenje oglasiti ništavim ako njegovo izvršenje nije pravno ili stvarno moguće. Stavkom 2. istog članka propisano je da će rješenje oglasiti ništavim javnopravno tijelo koje ga je donijelo ili koje obavlja nadzor nad tijelom koje ga je donijelo, po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke u svako doba, a stavkom 4. navedenog članka istog Zakona propisano je da ništavo rješenje nema pravni učinak te da se u slučaju oglašavanja ništavim, smatraju ništavim i pravni učinci tog rješenja.

Pravna nemogućnost izvršenja postoji kad bi izvršenje rješenja bilo protivno izričitom propisu ili kad neki drugi propis u konkretnom slučaju ne omogućuje izvršenje koje je pod drugim okolnostima moguće.

Stvarna nemogućnost postoji kad rješenje objektivno nije moguće izvršiti, dakle, kad postoji objektivna zapreka bilo glede osobe, bilo glede stvari.

S obzirom da je imenovana izjavila da odustaje od prijama na radno mjesto administrativni tajnik, pravno niti stvarno izvršenje navedenog rješenja o njezinu izboru na to radno mjesto nije moguće.

Stoga je, sukladno članku 128. stavku 1. točki 3. Zakona o općem upravnom postupku, riješeno kao u izreci rješenja.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba se podnosi putem Službe za statusna pitanja i radno-pravne odnose.

Dostaviti:

1. Ministarstvu uprave, elektroničkim putem u PDF formatu, radi javne objave na web stranici
2. Arhiva 38/1 - trajno

MINISTAR
dr.sc. Davor Božinović

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA
I ENERGETIKE

10000 Zagreb, Radnička cesta 80
Tel: 01/3717 111 Fax: 01/3717 149

OIB: 19370100881

KLASA: UP/I-351-03/16-08/07

URBROJ: 517-04-16-35

Zagreb, 21. studenog 2016.

Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, na temelju članka 84. Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj 80/13, 153/13 i 78/15), članka 131. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), a u svezi s člankom 42. stavak 1. i članak 129. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), u predmetu ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš za izmjenu izgradnje Centra za gospodarenje otpadom na lokaciji Lečevica u Općini Lečevica i donesenog rješenja KLASA: UP/I-351-03/16-08/07, URBROJ: 517-06-2-1-1-16-34 od 16. studenog 2016., po službenoj dužnosti, donosi

R J E Š E N J E

- I. Ukida se rješenje Ministarstva zaštite okoliša i energetike, KLASA: UP/I-351-03/16-08/07, URBROJ: 517-06-2-1-1-16-34 od 16. studenog 2016.
- II. Ovo rješenje objavljuje se na internetskim stranicama Ministarstva zaštite okoliša i energetike.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Ministarstva zaštite okoliša i energetike, KLASA: UP/I-351-03/16-08/07, URBROJ: 517-06-2-1-1-16-34 od 16. studenog 2016. (dalje: ukinuto rješenje) u točki I. izreke utvrđeno je kako za namjeravani zahvat – izmjenu izgradnje Centra za gospodarenjem otpadom za lokaciju Lečevica – nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja na okoliš uz primjenu mjera i programa praćenja stanja okoliša utvrđenih Rješenjem o prihvatljivosti zahvata na okoliš KLASA: UP/I-351-03/05-02/12, URBROJ: 531-08-3-1-JM-06-10 od 27. studenog 2006. (dalje: temeljno rješenje) uz primjenu dodatnih mjera A.1.27. – A.1.39., B.1.9. i B.1.10. Istom točkom mijenjaju se točke iz temeljnog rješenja i to A.1.8., A.1.20., i A.2.1.

U točki II. izreke ukinutog rješenja utvrđeno je da za namjeravani zahvat nije potrebno provesti glavnu ocjenu prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu. U točki III. izreke utvrđena je obveza da ako nositelj zahvata iz Splita u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole,

odnosno drugog akta sukladno posebnom propisu da će ukinuto rješenje prestati važiti. U točki IV. utvrđena je mogućnost da se važenje ukinutog rješenja može produžiti na još dvije godine. Na kraju, točkom V. određeno je da se rješenje objavljuje na internetskim stranicama Ministarstva zaštite okoliša i energetike.

Ukinuto rješenje doneseno je povodom zahtjeva za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš za izmjenu izgradnje Centra za gospodarenje otpadom Lećevice, Općina Lećevice. Podnositelj zahtjeva je nositelj zahvata d.o.o., Split. Zahtjev je podnesen sukladno odredbama članak 82. Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj: 80/13, 153/13 i 78/15, dalje: ZZO) i članka 25. Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš („Narodne novine“, broj: 61/14, dalje: Uredba).

Podnositelj zahtjeva je uz zahtjev priložio i Elaborat zaštite okoliša koji je izrađen od društva d.o.o. iz Zagreba u siječnju 2016., a koji je nadopunjen u ožujku i rujnu 2016. Navedeno društvo ima suglasnost Ministarstva zaštite okoliša i prirode za izradu dokumentacije za provedbu postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš (KLASA: UP/I-351-02/13-08/159, URBROJ: 517-06-2-2-14-2 od 7. ožujka 2014.). Voditelj izrade elaborata je dipl.ing.grad.

U ukinutom rješenju se navodi da je pravni temelj za vođenje postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš članak 78. stavak 1. ZZO-a te članci 24. - 27. Uredbe. Postupak ocjene je proveden jer nositelj zahvata planira izmjenu izgradnje Centra za gospodarenje otpadom na lokaciji Lećevice u odnosu na zahvat razmatran u provedenom postupku procjene utjecaja na okoliš za koji je izdano Rješenje Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva o prihvatljivosti zahvata na okoliš (KLASA: UP/I-351-03-05-02/12, URBROJ: 531-08/3-1-JM-06-10 o 27. studenog 2006.).

Sukladno odredbi članka 3. ZZO-a zaštitom okoliša osigurava se cjelovito očuvanje kakvoće okoliša, očuvanje bioraznolikosti i krajobrazne raznolikosti te georaznolikosti, racionalno korištenje prirodnih dobara i energije na najpovoljniji način za okoliš, kao osnovni uvjet zdravog života i temelj koncepta održivog razvitka (stavak 1.), okoliš je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (stavak 2.), dok se zahvatima u okoliš smije utjecati na kakvoću življenja, zdravlje ljudi, biljni i životinjski svijet u okvirima održivog razvitka (stavak 3.), a cjelovito upravljanje zaštitom okoliša provodi se na način da se ostvari održivi razvitak sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima.

Sukladno članku 7. stavku 1. ZZO-a ciljevi zaštite okoliša u ostvarivanju uvjeta za održivi razvitak jesu zaštita života i zdravlja ljudi, zaštita biljnog i životinjskog svijeta, georaznolikosti, bioraznolikosti i krajobrazne raznolikosti te očuvanje ekološke stabilnosti, zaštita i poboljšanje kakvoće pojedinih sastavnica okoliša, zaštita ozonskog omotača i ublažavanje klimatskih promjena, zaštita i obnavljanje kulturnih i estetskih vrijednosti krajobraza, sprječavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, sprječavanje i smanjenje onečišćenja okoliša, trajna uporaba prirodnih dobara, racionalno korištenje energije i poticanje uporabe obnovljivih izvora energije, uklanjanje posljedica onečišćenja okoliša, poboljšanje narušene prirodne ravnoteže i ponovno uspostavljanje njezinih regeneracijskih sposobnosti, ostvarenje održive proizvodnje i potrošnje, napuštanje i nadomještanje uporabe opasnih i štetnih tvari, održivo korištenje prirodnih dobara, osiguranje i razvoj dugoročne održivosti, unaprjeđenje stanja okoliša i osiguravanje zdravog okoliša.

Prema članku 7. stavku 2. ZZO-a ciljevi iz stavka 1. ovoga članka postižu se primjenom načela zaštite okoliša i instrumenata zaštite okoliša propisanih ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, te primjenom načela i instrumenata propisanih

posebnim propisima kojima se uređuje zaštita pojedinih sastavnica, odnosno zaštita od pojedinih opterećenja okoliša.

Ministarstvo zaštite okoliša i energetike je pokrenulo postupak po službenoj dužnosti sukladno članku 42. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje: ZUP), a radi pogrešne primjene članka 5., članka 8., članak 13., članak 47., članka 98. ZUP-a te radi pogrešne primjene materijalnog prava i to Zakona o zaštiti okoliša i Uredbe o procjeni utjecaja zahvata na okoliš.

Prema članku 81. ZZO-a u postupku ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš nadležno tijelo, na temelju pojedinačnih ispitivanja sukladno mjerilima (primjerice: kapacitet, snaga, površina i dr.) i/ili kriterija određenih u uredbi iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona utvrđuje može li zahvat imati značajne utjecaje na okoliš i odlučuje o potrebi procjene.

Sukladno članku 82. stavku 1. i 2. ZZO-a kada nositelj zahvata utvrdi da se njegov zahvat nalazi na popisu zahvata iz uredbe iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona može podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za ocjenu o potrebi procjene ili može odmah sukladno članku 80. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za provedbu postupka procjene utjecaja na okoliš. Zahtjev sadrži podatke o nositelju zahvata: za pravnu i fizičku osobu obrtnika naziv i sjedište tvrtke, OIB, ime odgovorne osobe, broj telefona i adresu elektroničke pošte, za fizičku osobu: ime i prezime, adresu; broj telefona i adresu elektroničke pošte, podatke o lokaciji i zahvatu: za lokaciju naziv jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave gdje se nalazi lokacija zahvata, uključujući podatke o katastarskoj općini, za zahvat točan naziv zahvata s obzirom na popise zahvata iz uredbe iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona, elaborat zaštite okoliša koji sadrži podatke propisane uredbom iz članka 78. stavka 3. ovoga Zakona te druge podatke prema posebnom propisu.

Sukladno stavku 3. članka 82. ZZO-a kada nadležno tijelo utvrdi da zahtjev iz stavka 1. ovoga članka sadrži sve propisane podatke i dokaze sukladno stavku 2. ovoga članka o zahtjevu će informirati javnost sukladno ovom Zakonu i uredbi kojom se uređuje informiranje i sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti u pitanjima zaštite okoliša.

Prema članku 83. ZZO-a ovisno o lokaciji i obilježju zahvata, nadležno tijelo će na primjeren način o zahtjevu iz članka 82. stavka 2. ovoga Zakona zatražiti mišljenja tijela i/ili osoba određenih posebnim propisima i/ili jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave. Ako se mišljenjem utvrdi obveza procjene utjecaja zahvata na okoliš, nadležno tijelo može zatražiti i očitovanje o obveznom sadržaju studije.

Temeljem članka 78. stavka 3. ZZO-a zahtjev i kriterije za procjenu utjecaja zahvata na okoliš, sadržaj studije o procjeni utjecaja zahvata na okoliš u slučaju kada sadržaj studije nije određen uputom, način sudjelovanja ovlaštenika koji je izradio studiju o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, način pojedinačnih ispitivanja i kriteriji na temelju kojih se odlučuje o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, način davanja ocjene; zahtjev za izdavanje upute o sadržaju studije o procjeni utjecaja na okoliš i način izdavanja te upute; obvezni sadržaj pismena koja se izdaju vezano za informiranje javnosti i sudjelovanje zainteresirane javnosti u postupcima: procjene utjecaja zahvata na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš i izdavanja upute o sadržaju studije o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, te način rada i obvezni sadržaj mišljenja koje izdaje povjerenstvo koje sudjeluje u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, izradu smjernica za izradu studija utjecaja na okoliš, sadržaj elaborata iz članka 82. stavka 2. podstavka 2. ovoga Zakona, te druga pitanja s tim u vezi pobliže uređuje

Vlada uredbom. Vlada Republike Hrvatske donijela je Uredbu o procjeni utjecaja zahvata na okoliš ("Narodne novine", broj: 61/14).

Prema odredbi članka 1. stavka 1. Uredbe, Uredbom se pobliže određuje zahtjev i kriteriji za procjenu utjecaja zahvata na okoliš, sadržaj studije o procjeni utjecaja zahvata na okoliš u slučaju kada sadržaj studije nije određen uputom, način sudjelovanja ovlaštenika koji je izradio studiju o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, način pojedinačnih ispitivanja i kriteriji na temelju kojih se odlučuje o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, način davanja ocjene; zahtjev za izdavanje upute o sadržaju studije o procjeni utjecaja na okoliš i način izdavanja te upute; obvezni sadržaj pismena koja se izdaju vezano za informiranje javnosti i sudjelovanje zainteresirane javnosti u postupcima: procjene utjecaja zahvata na okoliš, ocjene o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš i izdavanja upute o sadržaju studije o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, te način rada i obvezni sadržaj mišljenja koje izdaje povjerenstvo koje sudjeluje u postupku procjene utjecaja zahvata na okoliš, izradu smjernica za izradu studija utjecaja na okoliš, sadržaj elaborata iz članka 82. stavka 2. podstavka 3. Zakona, te druga pitanja s tim u vezi.

Prema odredbi članka 4. Uredbe zahvati za koje je obvezna procjena utjecaja na okoliš određeni su u popisu zahvata u Prilogu I. ove Uredbe. Prilog I. Uredbe sadrži popis zahvata za koje je obvezna procjena utjecaja zahvata na okoliš, u kojoj se u točki 25. navode i centri za gospodarenjem otpadom.

Prilog II. Uredbe sadrži popis zahvata za koje se provodi ocjena o potrebi procjene utjecaja zahvata na okoliš, a za koje je nadležno Ministarstvo. U točki 13. Priloga II. Uredbe određeno je da se za izmjene zahvata iz Priloga I. i II. koje bi mogli imati značajan negativan utjecaj na okoliš, pri čemu značajan negativan utjecaj na okoliš na upit nositelja zahvata, procjenjuje Ministarstvo mišljenjem, odnosno u postupku ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš.

U obrazloženju ukinutog rješenja navodi se kako je u postupku pribavljeno mišljenje uprave za zaštitu prirode, Sektora za održivo gospodarenje otpadom, planove, programe i informacijski sustav, Uprave za klimatske aktivnosti, održivi razvoj i zaštitu zraka, tla i mora Ministarstva, Upravnog odjela za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko-dalmatinske županije, Uprave za unaprjeđenje zdravlja Ministarstva zdravlja, Općine Lećevica te Uprave vodnog gospodarstva Ministarstva poljoprivrede.

Nadalje, u obrazloženju rješenja navodi se da je:

- Uprava za zaštitu prirode Ministarstva dostavila mišljenje 25. svibnja 2016. te na ispravljeni Elaborat o zaštiti okoliša 8. studenog 2016. u kojemu je navedeno da za planirani zahvat nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja na okoliš i da je zahvat prihvatljiv za ekološku mrežu.
- Sektor za održivo gospodarenje otpadom, planove, programe i informacijski sustav dostavio mišljenje 23. ožujka 2016. te na ispravljeni Elaborat 21. travnja 2016. da zahvat neće imati negativan utjecaj na okoliš ako se prilikom izvedbe i provođenja zahvata budu uvažavale odredbe propisa o gospodarenju otpadom.
- Uprava za klimatske aktivnosti, održivi razvoj i zaštitu zraka, tla i mora Ministarstva dostavila je mišljenje 5. travnja 2016. da za planirani zahvat nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja zahvata na okoliš.
- Uprava za vodno gospodarstvo Ministarstva dostavila je mišljenje 12. travnja 2016. da nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja zahvata na okoliš.

- Uprava za unaprjeđenje zdravlja Ministarstva zdravlja dostavila je mišljenje 24. ožujka 2016. te na dopunjeni i ispravljeni Elaborat 11. studenog 2016. da planirani zahvat neće imati značajan negativan utjecaj s obzirom na imisijske razine buke.
- Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko-dalmatinske županije dostavio je mišljenje 25. ožujka 2016. da izmjene izgradnje Centra za gospodarenje otpadom neće imati negativan utjecaj na okoliš.
- Općina Lećevica dostavila je mišljenje 29. ožujka 2016. da za planirani zahvat nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja na okoliš.

Iz navedenog proizlazi da su se pojedina javnopravna tijela očitovala na Elaborat o zaštiti okoliša iz siječnja 2016. dok su se pojedina očitovala na dopunjeni i ispravljeni Elaborat o zaštiti okoliša. Prilogom VII. Uredbe je propisano koje dijelove elaborat mora sadržavati, te iz istog priloga proizlazi da elaborat čini jedinstvenu cjelinu, a prema prirodi stvari svaka izmjena i dopuna, mijenjanje i nadopunjavanje podliježe dostavi i očitovanjima nadležnih tijela. Nije prihvatljivo tumačiti da se javnopravno tijelo očituje na elaborat koji je iz siječnja 2016., da se nakon toga rade izmjene i dopune u ožujku i rujnu 2016., a da javnopravno tijelo nije upoznato s tim izmjenama i dopunama te da nije dalo svoje očitovanje. Takvo tumačenje bilo bi protivno članku 3. ZZO u kojemu je propisano da se zaštitom okoliša osigurava cjelovito očuvanje kakvoće okoliša, očuvanje bioraznolikosti i krajobrazne raznolikosti te georaznolikosti, racionalno korištenje prirodnih dobara i energije na najpovoljniji način za okoliš. Upravo je nakon pribavljenih mišljenja javnopravno tijelo moglo ispravno i valjano ocijeniti ono što je i navedeno u točki I. ukinutog rješenja, odnosno tek onda je javnopravno tijelo moglo utvrditi da za namjeravani zahvat nije potrebno provesti postupak procjene utjecaja na okoliš.

Sukladno članku 5. ZUP-a javnopravno tijelo rješava upravnu stvar na temelju zakona i drugih propisa te općih akata donesenih na temelju zakonom utvrđenih javnih ovlasti.

Prema članku 8. ZUP-a u postupku treba utvrditi pravo stanje stvari i u tu se svrhu moraju utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari. Dok se člankom 47. ZUP-a propisuje da službena osoba utvrđuje sve činjenice i okolnosti bitne za rješavanje o upravnoj stvari.

Nadalje, u izreci rješenja određuje se primjena dodatnih mjera A.1.27. – A.1.39., B.1.9. i B.1.10. ali se i neke mjere iz Rješenja o prihvatljivosti zahvata na okoliš (KLASA: UP/I-351-03/05-02/12, URBROJ: 531-08-3-1-JM-06-10 od 27. studenog 2006. mijenjaju i to A.1.8., A.1.20., i A.2.1. Gledajući obrazloženje rješenja vidljivo je da se nigdje ne daju niti navode razlozi zbog koji je potrebno uvesti neke dodatne mjere. Također, nisu vidljivi konkretni i određeni razlozi zašto se neke mjere iz Rješenja od 27. studenog 2006. mijenjaju. Obzirom na okolnost da je predmet upravnog postupka dio cjelokupnog zahvata (izmjena zahvata), a ne cjelokupni zahvat, upravo je ukinuto rješenje moralo sadržavati obrazloženje mijenjanih i dodanih mjera.

Sukladno članku 98. ZUP-a stavku 4. ZUP-a obrazloženje rješenja sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgaga izvršnicje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

Nadalje, uvidom u ukinuto rješenje zaključeno je da je zahtjev podnesen u siječnju 2016. godine, te da je primijenjen zakon na snazi i to Zakona o zaštiti okoliš („Narodne novine“, broj: 80/13, 153/13 i 78/15). Temeljno Rješenje o prihvatljivosti zahvata na okoliš (KLASA:

UP/I-351-03/05-02/12, URBROJ: 531-08-3-1-JM-06-10) od 27. studenog 2006. donijeto je prema Zakonu o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj: 82/94 i 128/99).

Obzirom da temeljno rješenje i izmjena zahvata za koju se u ovoj upravnoj stvari traži ocjena o potrebi provedbe postupka procjene izmjene zahvata predstavljaju zapravo jedinstvenu upravnu stvar koja se ne može razdvojiti tako da se oba akta donesu po različitim zakonima, došlo je do pogrešne primjene materijalnog prava, a protivno načelu zakonitosti i pravne sigurnosti.

Nekoliko okolnosti dovode do upitnosti i prihvatljivosti deset godina starog rješenja. Sukladno članku 7. stavku 2. ZZO-a ciljevi zaštite okoliša postižu se primjenom načela zaštite okoliša i instrumenata zaštite okoliša propisanih ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. Temeljnim rješenjem zaštita okoliša je osigurana instrumentima zaštite okoliša koji su bili propisani u Zakonu o zaštiti okoliša iz 1994. i 1999. godine. Nakon Zakona o zaštiti okoliša „Narodne novine“, broj: 82/94 i 128/99, donijet je novi Zakon o zaštiti okoliša „Narodne novine“ broj: 110/07, da bi sadašnji Zakon o zaštiti okoliša bio donesen u 2013. s izmjenama u 2013. i 2015., a koji je u skladu s propisima europske pravne stečevine. Sve te okolnosti dovode do upitnosti mjera i tehničkih rješenja iz 2006. godine. Također, bitna razlika između dva zakona se očituje i u članku 92. ZZO-a u kojemu je propisano da rješenje o prihvatljivosti zahvata na okoliš prestaje važiti ako se u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja ne podnese zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta sukladno posebnom zakonu. Upravo je trenutno važeći zakon regulirao na jasan i nedvosmislen način da rješenja o prihvatljivosti imaju svoj vijek trajanja odnosno važenja. Naime, smisao pravomoćnog rješenja iz 2006. i ostvarnog prava istim rješenjem je da se ishodi lokacijska dozvola u svrhu realizacije projekta. Međutim, spisu ne prileži dokaz je li podnesen zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole i je li ona i izdana u konačnici.

Također, obrazloženje rješenja ne sadrži određene, jasne i obrazložene razloge rješavanja upravne stvari po trenutno važećem zakonu. U odnosu na sve prethodno izneseno, može se opravdanim ocijeniti mišljenje da se rješavanjem zahtjeva prema trenutno važećem zakonu, zapravo izbjegava obveza iz Priloga I. točke 25. Uredbe, u kojoj je propisano da se za centre za gospodarenje otpadom obvezno provodi procjena utjecaja zahvata na okoliš. Na kraju, proizlazi da je procjena utjecaja na okoliš zahvata provedena prema Zakonu o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj: 82/94 i 128/99), a izmjena zahvata prema iznimci iz Priloga II. točke 13. Uredbe iz 2014. koja nije bila na snazi u trenutku donošenju temeljnog rješenja. Naime, Prilog II. točka 13. Uredbe primjenjuje se na izmijenjene zahvate za koje je provedena procjena utjecaja na okoliš iz priloga I. Uredbe prema Zakonu o zaštiti okoliša („Narodne novine“, broj 80/13), a ne na zahvate odnosno procjene koje su donesene prema ranije važećim propisima.

Sukladno članku 13. ZUP-a odluka javnopravnog tijela protiv koje se ne može izjaviti žalba niti pokrenuti upravni spor (pravomoćna odluka), a kojom je stranka stekla određeno pravo odnosno kojom su stranci određene neke obveze, može se poništiti, ukinuti ili izmijeniti samo u slučajevima propisanim zakonom.

Prema članku 129. stavku 3. ZUP-a u slučaju očite povrede materijalnog propisa, rješenje kojim je stranka stekla neko pravo može se poništiti ili ukinuti ovisno o prirodi upravne stvari i posljedicama koje bi nastale poništenjem ili ukidanjem rješenja.

Sukladno članku 131. ZUP-a rješenje može poništiti ili ukinuti javnopravno tijelo koje ga je donijelo. Kad je rješenje donijelo prvostupanjsko tijelo, može ga poništiti ili ukinuti i drugostupanjsko tijelo. Ako nema drugostupanjskog tijela, rješenje može poništiti ili ukinuti tijelo koje na temelju zakona obavlja nadzor nad tim tijelom. Nezakonito rješenje može se

poništiti u roku od dvije godine, a ukinuti u roku od jedne godine od dana dostave rješenja stranci, u kojim slučajevima rješenje mora biti u tom roku otpremljeno iz tijela koje je rješenje donijelo. Javnopravno tijelo donosi rješenje o poništavanju ili ukidanju rješenja po službenoj dužnosti, na prijedlog stranke ili ovlaštenoga državnog tijela. Ako je prijedlog za poništavanje ili ukidanje rješenja podnijela stranka ili ovlašteno državno tijelo, a javnopravno tijelo ne prihvati prijedlog, obavijestit će o tome podnositelja prijedloga.

Upravo je dužnost javnopravnog tijela u postupku ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš za izmjenu izgradnje Centra za gospodarenje otpadom, obrazloženim rješenjem iz članka 81. ZZO-a odlučiti o potrebi provođenja postupka procjene utjecaja na okoliš, nakon što se utvrdi pravo stanje stvari na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, pritom ocjenjujući svaki dokaz posebno i svih dokaza zajedno, te dovodeći ih u vezu jedne s drugima te obvezno uzimajući u obzir elaborat i mišljenja nadležnih tijela određenih propisima, te razmatrajući primjedbe, prijedloge i mišljenja javnosti. Navedena zadaća nije u djelokrugu poslova izrađivača elaborata.

Prema svemu izloženom, a obzirom na to da se nije vodilo računa o gore izloženim pravilima postupka i ispravnoj primjeni materijalnog prava, a koje je utjecalo na rješavanje ove upravne stvari, valjalo je temeljem članka 131. ZUP-a, upravnu stvar riješiti kao u izreci, dok će se u nastavku postupka utvrditi sve činjenice i okolnosti bitne za donošenje rješenja, pribaviti mišljenja svih nadležnih tijela, pribaviti dokaz da je podnesen zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole, te donijeti novo na zakonu osnovano rješenje.

Sukladno članku 91. stavku 2. ZZO-a ovo rješenje objavit će se na internetskoj stranici Ministarstva.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Ovo je rješenje izvršno u upravnom postupku i protiv njega se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred mjesno nadležnim upravnim sudom. Upravni spor se pokreće tužbom koja se podnosi u roku 30 dana od dostave ovog rješenja. Tužba se navedenom sudu predaje neposredno u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik ili se dostavlja poštom ili elektroničkim putem.

DOSTAVITI:

1. d.o.o.,
2. Splitsko-dalmatinska županija, Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

Prilog 8

Klasa: UP/I 430-01/2011-04/004
Urbroj: 580-09-1/17-2012-23
Zagreb, 12. srpnja 2012.

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, na temelju članka 7. Zakona o državnim potporama („Narodne novine“, broj 140/05 i 49/11) i članka 130. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09) po službenoj dužnosti, na temelju odluke Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja u sastavu: mr.sc. _____, dipl.oec, predsjednica Vijeća, _____, mag.iur., zamjenik predsjednice Vijeća. te članovi Vijeća, _____, dipl. oec, _____, dipl.iur, i dr.sc. _____, sa 111. sjednice, održane 12. srpnja 2012., donosi sljedeće

RJEŠENJE

I. Ukida se rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 27. rujna 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-7 objavljeno u „Narodnim novinama“ broj 142/11, kojim je poduzetniku _____, sa sjedištem u Zagrebu, _____, odobrena državna potpora za sanaciju u obliku državnog jamstva sadržana u Prijedlogu za odobrenje državnog jamstva za provedbu postupka sanacije u razdoblju od šest (6) mjeseci, u iznosu od ***, u protuvrijednosti od *** kuna, koja će biti korištena za kreditno zaduženje za podmirenje dospjelih tekućih troškova poslovanja tijekom provedbe razdoblja sanacije u trajanju od šest (6) mjeseci jer je sukladna Zakonu o državnim potporama.

II. Ukida se rješenje o ispravku rješenja Agencije od 20. listopada 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-17-10, objavljeno u „Narodnim novinama“ broj 141/11, kojim se ispravlja rješenje od 27. rujna 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-7.

III. Ovo rješenje bit će objavljeno u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

I. Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Agencija) je rješenjem od 27. rujna 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-7 objavljenim u „Narodnim novinama“ broj 142/11, poduzetniku sa sjedištem u Zagrebu, odobrila državnu potporu za sanaciju u obliku državnog jamstva sadržanu u Prijedlogu za odobrenje državnog jamstva za provedbu postupka sanacije u razdoblju od šest (6) mjeseci, u iznosu od ***, u protuvrijednosti od *** kuna, koja će biti korištena za kreditno zaduženje za podmirenje dospjelih tekućih troškova poslovanja tijekom provedbe razdoblja sanacije u trajanju od šest (6) mjeseci jer je sukladna Zakonu o državnim potporama (dalje: ZDP).

Istim rješenjem određeno je da ne može primati nove potpore za sanaciju prije isteka razdoblja od deset godina od dana odobrenja državne potpore za sanaciju.

U odnosu na Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture kao davatelja državne potpore, koje je u međuvremenu, temeljem Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 150/11), promijenilo naziv u Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture (dalje: Ministarstvo), određeno je da je ono u obvezi Agenciji, dostavljati Izvješća o uvjetima i namjeni korištenja kredita za koje je izdano državno jamstvo za provedbu procesa sanacije radi provedbe nadzora nad izvršenjem ovog rješenja za cijelo vrijeme trajanja razdoblja sanacije poduzetnika, svakog petnaestog u tekućem mjesecu za prethodni mjesec do kraja razdoblja procesa sanacije odnosno do 27. ožujka 2012.

Također, Ministarstvo je u obvezi Agenciji u roku od šest (6) mjeseci od dana odobravanja državne potpore za sanaciju, odnosno najkasnije do 27. ožujka 2012., dostaviti plan restrukturiranja, plan likvidacije ili pak dokaz da je zajam vraćen u cijelosti i/ili da je jamstvo isteklo.

Rješenjem o ispravku rješenja od 20. listopada 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-17-10, objavljenim u u „Narodnim novinama“ broj 141/11, kojim se ispravlja rješenje od 27. rujna 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-7, ispravljene su pogreške koje se odnose na uvjete kreditiranja, na način da kreditna marža umjesto ***% iznosi ***%, dok kamata na kredit ne iznosi **%, već **%.

Temeljem rješenja Agencije, Vlada Republike Hrvatske donijela je 6. listopada 2011., Odluku o davanju državnog jamstva u korist KfW Ipex Bank za kreditno zaduženje društva na iznos od ***, Klasa: 343-05/11-02/01, Urbroj: 5030120-11-5, a zatim i temeljem ispravka rješenja izmjenu Odluke od 27. listopada 2011., Klasa: 343-05/11-02/01, Urbroj: 5030120-11-6.

Iznos kredita od ***, u protuvrijednosti *** kuna pokrivenog državnim jamstvom, odnosi se na:

- podmirivanje tzv. PDP (Preelivery Payment), odnosno predujma za nabavku 4 zrakoplova tipa Airbus A319 u iznosu od *** u protuvrijednosti *** kuna.
- ostatak od ***, u protuvrijednosti *** kuna odnosi se na iznos potreban za operativne troškove poduzetnika tijekom provedbe šestomjesečnog razdoblja sanacije.

Budući da je dospjeće kredita u iznosu od *** u protuvrijednosti *** kuna dulje od 6 mjeseci, odnosno dulje od razdoblja sanacije, predmetni kredit prenijet će se u proces restrukturiranja i bit će otplaćen uzimanjem novog dugoročnog kredita u iznosu od 177 milijuna USD.

Međutim, dana 27. siječnja 2012., Agencija je zaprimila obavijest poduzetnika _____ u kojem je navedeno da je uprava poduzetnika _____ donijela 5. prosinca 2011. odluku, da se od proizvođača zrakoplova, poduzetnika Airbus S.p.A. zatraži odgoda rokova isporuke zrakoplova A319 na 2015./2016. godinu umjesto planiranih 2013./2014., čime bi se odgodilo i dospjeće avansnih rata odnosno predujmova u iznosu od *** za naručene zrakoplove, a nastavno i potreba za daljnjim kreditnim zaduženjem u 2012. godini.

Odluka Uprave poduzetnika donesena je „nakon detaljnog i konzervativnog izračuna potrebnog vremena za sve aktivnosti koje su potrebne za osiguravanje dugoročnog financiranja nabave navedenih zrakoplova uz potvrdu i odobrenje odnosno nedostatku vremena i potrebne likvidnosti za pripremu Programa restrukturiranja ali i nastavka financiranja zrakoplova, o čemu su se očitovali i konzultanti iz revizorske kuće

Sukladno donesenoj odluci, poduzetnik _____ d.d. sklopio je dana 23. prosinca 2011. Izmjenu Ugovora o kupnji 4 zrakoplova Airbus A319 s poduzetnikom Airbus S.A.S., kojim se odgađa isporuka naručenih zrakoplova za predviđene godine.

Nastavno na obavijest poduzetnika _____ o odgodi realizacije kredita, a time i državnog jamstva, dana 19. travnja 2012., sukladno rješenju od 27. rujna 2011., Agencija je od Ministarstva zaprimila Izvješće o uvjetima i namjeni korištenja kredita za kojeg je izdano državno jamstvo koje se temelji na prethodno opisanoj obavijesti poduzetnika _____, koja je dostavljena Agenciji 27. siječnja 2012. U dostavljenom izvješću Ministarstva navedeno je također da je poduzetnik _____ bez obzira na nekorištenje odobrenog državnog jamstva, i dalje namjerava pristupiti procesu restrukturiranja poslovanja te se nastavljaju sve potrebne radnje za izradu Programa restrukturiranja

Nadalje, dana 19. lipnja 2012., sukladno članku 54. stavku 1. točki 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), održana je usmena rasprava na koju je pozvano Ministarstvo i poduzetnik _____ i na kojoj su predstavnici Ministarstva i poduzetnika _____ izjavili da ostaju pri svojim navodima iz očitovanja dostavljenih Agenciji da poduzetnik _____ neće koristiti odobrenu državnu potporu u obliku državnog jamstva za sanaciju odobrenog rješenjem Agencije od 27. rujna 2012.

II. Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja razmatralo je ovaj predmet na svojoj 111. sjednici, održanoj 12. srpnja 2012., te je primjenom članka 7. ZDP-a i članka 130. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku, odlučilo donijeti odluku o ukidanju rješenja od 27. rujna 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-7, opisanog u točki I. obrazloženja ovog rješenja.

Članak 130. stavak 1. točka 2. ZUP-a propisuje da se zakonito rješenje kojim je stranka stekla kakvo pravo može ukinuti u cijelosti ili djelomično ako sadržava pridržaj ukidanja, a stranka nije ispunila obvezu iz rješenja ili je nije ispunila u roku.

Rješenje od 27. rujna 2011., temelji se na članku 13. stavku 1., 2. i 3. ZDP-a, koji omogućuje odobrenje državne potpore uz navođenje posebnih uvjeta i rokova za provedbu državne potpore i Odluci o objavljivanju pravila o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje („Narodne novine“, broj 20/07 i 119/11; dalje: Odluka o državnoj potpori za sanaciju i restrukturiranje).

U konkretnom slučaju poduzetniku odobrena je državna potpora u obliku državnog jamstva za provedbu postupka sanacije, pod uvjetom da poduzetnik u roku od 6 mjeseci od dana odobravanja državne potpore za sanaciju, odnosno najkasnije do 27. ožujka 2012., dostavi plan restrukturiranja, plan likvidacije ili pak dokaz da je zajam vraćen u cijelosti i/ili da je jamstvo isteklo. Navedena obveza proizlazi iz točke 25. c). Odluke o državnoj potpori za sanaciju i restrukturiranje.

Međutim, budući da je poduzetnik odučio ne iskoristiti državnu potporu za sanaciju, nije u obvezi putem Ministarstva Agenciji dostaviti Plan restrukturiranja u roku od 6 mjeseci od dana odobrenja državne potpore za sanaciju, odnosno od 27. rujna 2011. koji se računa kao početak roka budući da je na taj datum odobrena državna potpora za sanaciju, stoga je Vijeće odlučilo ukinuti navedeno rješenje.

Budući da je rješenjem od 27. rujna 2011., za koje Vijeće donijelo odluku o ukidanju, ispravljeno rješenjem od 20. listopada 2011., Klasa: UP/I 430-01/11-04/004, Urbroj: 580-03-2011-43-10, koje je također opisano u točki I. obrazloženja ovog rješenja, Vijeće je donijelo odluku i o ukidanju rješenja od 20. listopada 2011. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke ovog rješenja.

S obzirom da su rješenja od 27. rujna i 20. listopada 2011., objavljena u „Narodnim novinama“, broj 142/11, odnosno 141/11, u „Narodnim novinama“ objavit će se i rješenje o ukidanju predmetnih rješenja, stoga je odlučeno kao u točki III. izreke ovog rješenja.

Uputa o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačno u upravnom postupku. Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od trideset (30) dana od dana dostave ovog rješenja.

Predsjednica Vijeća za
zaštitu tržišnog natjecanja

mr.sc.

Dostaviti:

- Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture, n/r g. Dana Simonića, pomoćnika ministra; 10000 Zagreb; Prislavlje 14,
- , n/r predsjednika Uprave; 10010 Zagreb,
- Pismohrana (ovdje).

Napomena:

Budući da podaci označeni *** predstavljaju poslovnu tajnu u smislu članka 19. ZDP-a, isti su izuzeti od objavljivanja te su izostavljeni iz teksta.

IZJAVA O AUTORSTVU RADA

Ja, **Bogdana Atlagović**, pod punom moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, izjavljujem da sam isključivi autor završnog/diplomskog rada pod naslovom **Pravni lijekovi u upravnom postupku** te da u navedenom radu nisu na nedozvoljen način korišteni dijelovi tuđih radova.

U Požegi, rujan 2020. godine

Ime i prezime studenta
